

Grosuplje (centrala)

SP 908

KLASJE

1996

352(497.4 Ivančna Gorica)

119960025,8

KNJIZNICA GROSUPLJE

COBISS.O

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

Številka 8

letnik 2

avgust 1996

STUDIO
MARKELJ
FOTO · VIDEO · OPTIKA

1108 Ljubljana, Dolenjska c. 33, tel.:127 47 27

1295 Ivančna Gorica, Ljubljanska ul. 16

tel./fax: 777 777, 777 573, 778 573

Iz Jernejeve malhe

Pred odhodom našega časopisa na zaslužen počitek in pred žetvijo klasja po njivah, v iskanju novih idej in svežine, da bo v razburkanem jesenskem času lahko posredoval sveže novice in tako še naprej prepričal bralca, da je to najboljši časopis, je nujno nekaj počitniškega branja.

Kdo naj se ubada z gospodarskimi in političnimi težavami ter igricami, če je bolj prav, da je naš časopis le toliko potiskan kot vzglavnik, na katerem se pregreta in utrujena glava lepo odpočije. Vsaj v najbolj pasjih dnevih dovolimo, da so pametnejši od nas voda, sonce in senca. Zakaj bi razmišljali, kaj bi bilo in kaj bi storili, če bi bil ta ali oni, če je vsak lahko za sebe vsak dan gospodar, doma ali tam, kjer je senca mnogo dražja. Lahko smo kar bogati tudi pri domačem bivališču, skriti pred soncem v domači senci.

Mogoče je, da se bo iz bližnje soleske gotovo našel kdo, ki bo zganjal "fovšijo", kar se rado zgodi v naših logih, ter nam očital brezdelje, kratke hlače in vrček piva. Prav zato mora biti pogled na naš mali, na novo ustvarjeni, vsečnejši svet viden vsaj do sosedov. Nekateri se nam bodo takoj priključili in razumeli domačega turista, drugi pa bodo sprejeli izziv in tako bo rešen turizem v naši soleski.

Težave bodo še posebej tam, kjer podeželski svet prekine pogled z idilo zelenega pasu in vidnost ne seže v sosednjo krajevno skupnost. Ta naravna ovira in omejenost sta kriva, da razvoj ne teče enakomerno bogato po vsem našem podeželju. Dobro je, da se vsaj s hriba na hrib vidi, da tam ni cest, tu ni vode iz pip, a je dovolj čistega zraka in dobre volje.

Problem je povsod v večjih krajih naše občine, kjer krajevni veljaki pogovor začnejo in končajo z ugotovitvami, da nič nimajo, da javnih sredstev ni, da se nič ne dobi, da občina skopari in daje samo enim, jemlje pa vsem, predvsem pa njim. Njihova prizadevanja so taka, da mora čimveč priti v kraj in manj oditi iz kraja za drug kraj. Res je! Zastrt pogled iz krajevne skupnosti v drugo onemogoča odpravo pomanjkljivosti, saj toliko zdrave "fovšije" pa še imamo, da bi hitro postorili tisto, kar so sosedje že. Pri gasilskih društvih je to drugače. Na začetku kateremu še kaj manjka, trud in njihovo geslo Na pomoč! pa skrbita, da je ob letu blišč v paradi skoraj za vse enak.

Ker krajevnih skupnosti ne moremo postaviti na ogled v paradi, je občina pripravila smernice razvoja, v katerih so zamislili o blagostanju v vseh dvanaestih krajevnih skupnostih. Vprašanje je, le kam kažejo te smernice in kje se bodo ustavile. Do tam, kjer bi lahko potešili vse naše želje, gotovo ne. Eden drugemu kažemo napredek in dosežke. To ni slabo, tak pogled je lep, saj dokazuje, da smo v očeh sosedov vsi bogati. Svet se vrti naprej, ne samo okrog nas, temveč tudi okrog sosedov.

Morski pes je enkrat udaril z repom in nas zapustil, olimpijski ogenj v Atlanti ugaša, vroče poletje pa se bo tudi vsak čas izteklo.

Na svidenje!

Župan Jernej

ZELENA LUČ ZA STRANKE V KLASJU

Na zadnji seji so svetniki spremenili svoj prejšnji sklep in sklenili, da imajo v Klasju prostor vse stranke. Ne samo »parlamentarne«.

Pogoji za objavo so, da dolžina prispevka ne presega 30 tipkanih vrstic na eno stranko in da vsebina prispevka ne sme žaljivo napadati druge stranke oziroma njenega člana.

O objavi prispevkov odloča urednik Klasja.

Kombajni so tudi v ivanški občini opravili svoje delo za letos. Kmetje so s pridelkom sicer zadovoljni, vendar pa "bilo bi lahko bolje".

Foto: Vinko Markelj

NISMO ISKALI RESNICE

Obiskali smo romsko naselje na Kužljevcu, da zabeležimo, kako živijo, in slišimo, kaj oni pravijo na obtožbe krajanov. Skratka, držali smo se pravila, da je treba slišati obe strani.

Zapicali smo to, kar smo videli in kar so nam oni povedali.

Kje pa je resnica, presodite sami.

Morda pa bi se odnosi vsaj malo premaknili, če bi morda sedli za isto mizo ali pa ob istem štoru.

Fotoreportažo objavljamo na zadnji strani.

TERAPEVTSKA SKUPNOST NA VELIKEM KALU

Kar precej nejevolje je med prebivalci krajevne skupnosti Šentvid pri Stični povzročila novica, da naj bi na Velikem Kalu ustanovili terapevtsko skupnost v okviru projekta ČLOVEK SLOVENIJI za narkomane; še posebej zato, ker krajanov krajevne skupnosti ni nihče nič vprašal.

Vlada je preprosto kupila opuščeno hišo in kar kmalu naj bi začeli s prenovo.

Županstvo je zato povabilo nosilce projekta na sestanek, kjer naj bi tudi predstavnikom KS Šentvid pojasnili svoje načrte.

Vodja projekta, mag. Bogdan Polajnar je podrobno razložil način zdravljenja narkomanov.

Mi pa smo ga poprosili, naj vse dejavnosti razloži pisno.

Njegov prispevek objavljamo na 8 strani.

Po tem sestanku smo v dnevnem časopisu prebrali, da vlada letos ne bo dala obljubljenega denarja za terapevtsko skupnost na Velikem Kalu.

ZAMUDA ZARADI GRADBENEGA DOVOLJENJA?

O tem, kdaj bo stekla proizvodnja v AC-WOCO v Ivančni Gorici, povzemamo informacijo, ki jo je objavil časopis Delo, saj novejših podatkov zaradi letnih dopustov v Autocommercu, d.o.o. nismo mogli dobiti.

Predstavniki nemškega podjetja Woco in ljubljanskega Autocommercea so že lani novembra objavili, da bo v nekdanjem objektu

Agrostroja stekla gumarska proizvodnja do letošnjega aprila. Na zboru krajanov Ivančne Gorice so dobili privolitev za vselitev gumarske industrije v propadajoči objekt na Malem Hudem, v katerem naj bi domačini dobili 40 novih delovnih mest.

O tem, kaj se dogaja, so v Autocommerceu pri pojasnjevanju precej redkobesedni. Predvsem pravijo, da so gradbeno dovoljenje dobili

še v začetku junija, kar pa je veliko kasneje, kot so pričakovali skupaj z nemškim partnerjem. Po njihovem je bil to tudi glavni vzrok, zaradi katerega ni bilo mogoče spoštovati napovedanih rokov za začetek proizvodnje.

V Autocommerceu, d.o.o. ni bilo mogoče preveriti govoric, češ da je prišlo do nekakšnih nesoglasij z nemškim partnerjem, podjetjem Woco, zaradi lastniških deležev v skupnem podjetju, da si je nemški partner zaradi zavlačevanja z izdajo dovoljenj celo premislil in da namerala proizvodnja, ki jo je načrtoval v Ivančni Gorici, preseliti v neko drugo državo.

LaMaS

d.o.o.
računalniški inženiring
Ulica 25. maja 14
1295 Ivančna Gorica
tel: 0609 / 612-923

POPOLNA
PONUDBA

RAČUNALNIKI (486DX5, Pentium 75-200 Mhz)
TISKALNIKI (InkJet, laserski, matični)
MULTIMEDIA (CD-ROMi, zvočne kartice, zvočniki)
PROGRAMSKA OPREMA (uporabn. in komercialna)

ODBOR ZA KMETIJSTVO IN GOZDARSTVO ZASEDAL ŽE DEVETIČ...

Zadnja seja pred dopusti 9. julija je bila sorazmerno kratka. Odbor za kmetijstvo in gozdarstvo je med drugim obravnaval in sprejel dokončen sklep o razdelitvi kreditov, razpisanih za kmetijstvo. Kredit je odobren devetim prosilcem, ki so imeli popolno dokumentacijo.

Izbrali smo dva najugodnejša izvajalca za izvajanje agromelioracijskih del, za katere je bil izveden javni razpis. Ker je območje zelo veliko, bosta dela izvajala Milan Pušljar iz

Škrjanč in GAM - GAAT, Anton Godina iz Ivančne Gorice. Seznam ur za posamezne prosilce je tudi že pripravljen na županstvu. Obravnavali smo tudi vloge dveh organizacij za odobritev regresa za semensko koruzo iz namenskih sredstev proračuna občine za kmetijstvo. Sredstva se bodo po seznamih razdelila vsem kupcem kvalitetnega semena koruze na področju občine Ivančna Gorica.

Za odbor Milena Vrhovec

OGLED GOSPODARJENJA Z GOZDOVI

Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Novo mesto - Krajevna enota Žužemberk, je organizirala nadvse koristen izlet

V petek, dne 12. julija je Zavod za gozdove Slovenije, območna enota Novo mesto - krajevna enota Žužemberk, organiziral strokovni ogled gospodarjenja v zasebnih in državnih gozdovih. Ogled in gospodarjenje smo si ogledali lastniki gozdov iz enote Krka.

Iz Zagradca nas je pot vodila proti Žužemberku, Dvoru in naprej v Lopaške gozdove.

V Žužemberku so se nam priključili diplomirana inženirja Radovan Lapajne in Stane Žunič ter logarji območnih enot.

Pomlajevanje gozdov smo si ogledali v Soteski, nego gozda na Frati redčenje sestojev pa na Brezovi rebri.

Ogled smo zaključili v zgodnjih popoldanskih urah z obiskom Furmanske kočice, kjer smo si od vročine in napornega dne opomogli z jedačo in pijačo. Skupaj smo ugotovili, da smo ta dan preživeli zelo koristno.

Lastniki gozdov in udeleženci se zahvaljujemo za organizacijo ogleda in želimo, da bi kaj takega še ponovili.

Vinko Markelj

RECEPT ZA VLAGANJE KUMARIC

1 l kisa za vlaganje
2,5 l vode
15 dkg soli
15 dkg sladkorja
dišave za kumarice

Kumarice operemo in jih osušimo. Pripravljeno mešanico zavremo in v njej blanširamo kumarice. Še tople naložimo v kozarce in jih zalijemo z vročo mešanico. Kozarce zapremo in pokrijemo z odejo, da se počasi hladijo.

KMETIJSKI ZAVOD LJUBLJANA
KMETIJSKA SVETOVALNA SLUŽBA
ENOTA IVANČNA GORICA
DRUŠTVO PODEŽELSKJE MLADINE
KALČEK

VABILO

Kljub času kislih kumaric se na podeželju vedno kaj dogaja. Tokrat DRUŠTVO PODEŽELSKJE MLADINE v sodelovanju s KMETIJSKO SVETOVALNO SLUŽBO organizira

tekmovanje oračev ljubljanske regije.

Potekalo bo na površinah Farme Stična, ki nam je gostoljubno odstopila prostor za oranje med Ivančno Gorico in Gorenjo vasjo, in sicer 10.8.1996 s pričetkom ob 8. uri.

Ker so tekmovalci iz naše občine že večkrat dosegli odlične rezultate, bo tokrat priložnost, da se izkažejo tudi na domačem terenu, seveda tudi ob moralni vzpodbudi gledalcev in vseh, ki jih tovrstni preizkusi znanja zanimajo.

Navijači ne bodo navijali suhih grl, za kar bodo poskrbele dekleta iz Društva.

Prisrčno vabljeni med mlade, ki jim ni vseeno, kako bodo rodile naše njive.

Društvo podeželske mladine Kalček
Predsednik: Matej Adamlje

Kmetijska svetovalna služba
Mentorica: Irma Lekan

NAŠI IZNAJDITELJI

V časniku Klasje odpiramo nov kotiček Naši iznajditelji. V rubriki bi radi objavili vsakršne zanimivosti, ki so plod ustvarjalnega duha naših občanov. Zato spoštovane bralke in bralce vljudno vabimo k sodelovanju. Odpišite in risarsko ali fotografsko upodobite vse, kar se vam zdi, da spada v okvir našega povabila. Lahko pa nam tudi samo sporočite, kje bi takega iznajditelja ali iznajditeljico našli. Zavedamo se, da med nami ni velikih, epohalnih odkritij, ta so redka tudi v svetovnih razsežnostih - gotovo pa je v našem okolju več drobnih, bolj ali manj posrečenih inovacij. Objavili bi tudi povsem ponesrečene poskuse in tudi take, ki vsebujejo nekaj duhovitosti. Morda se bo našel kdo, ki bo idejo v novih razmerah spravil v življenje.

Za pokušino objavljamo prvi primer.

Traktorska koruzoreznica

Niko Zupančič iz Škrjanč pri Ivančni Gorici se je leto za letom "matral" s koruzovino na svoji njivi, potem pa je, malo za šalo, malo zares, skonstruiral stroj, ki bi mu lahko rekli koruzoreznica. Staro slamoreznico je priredil tako, da jo lahko priključi na traktor. Z njo zdrobi koruznico kar na njivi in jo tako pripravi za podoravanje. Niku čestitamo za domiselno in duhovito inovacijo.

Leopold Sever

OBVESTILO REJCEM KOBIL PREGLED RODOVNIŠKIH KOBIL IN NARAŠČAJA

bo v torek, 13. avgusta, ob 8.00 uri
v KRŠKI VASI pri ŽGAJNARJU

Pregledi bodo potekali na enak način kot doslej - rejci morajo na pregled pripeljati kobilu in žrebe (žrebet, ki bodo privedena brez matere, ne bomo pregledovali). S seboj morate imeti rodovniški list kobile. Kobile in žrebeta morajo biti čista, še posebno snažne pa naj bodo noge in kopita.

Registrirana in s pasemskim žigom žigosana bodo ženska žrebeta, katerih rejci so upoštevali navodila službe glede prijave žrebitev, zato naj rejci, ki doslej še niso poslali poročil o žrebitvi, to nemudoma storijo.

KMETIJSKA ZADRUGA STIČNA

Poslovni sistem Mercator, d.d. Ljubljana z.o.o., Ivančna Gorica

M-KZ Stična vam nudi kompletan repromaterial za kmetijstvo in gradbeni material. Za nakup večjih količin gradbenega materiala dajemo še dodaten popust. Možna je tudi dostava na dom. Pogovorite se s poslovojem in izkoristite nabavne ugodnosti.

Vse rejce živine tudi obveščamo, da bomo od meseca avgusta 1996 odkupovali odkupovali živino po vseh združnih enotah. Za vse informacije vam je na voljo odkupovalec živine g. JOŽE KOPOREC, telefon: 785-020.

M-KZ Stična

PRITOŽBA

V zadnji številki občinskega glasila Klasje smo lahko prebrali poročilo, kako poteka napeljava telefonskih priključkov v občini Ivančna Gorica. Glede na poročilo čutim potrebo, da napišem nekaj besed.

Zakaj smo ravno v Šentvidu vedno med zadnjimi? Zadnji smo dobili telovadnico, zataknilo se je pri pokopališču in še marsikje, zadnji smo tudi pri telefonu.

Že pred leti smo v občinskem glasilu občine Grosuplje Naša skupnost prebrali, da se bo zaradi velikih potreb na novo napeljal telefon v krajevnih skupnostih Grosuplje, Dobropolje, Ivančna Gorica in Šentvid pri Stični. Najprej se je to zgodilo v Grosuplju, Dobropolju, nato še v Ivančni Gorici. Ko so napeljevali v Grosuplju je bilo rečeno: "Ko se bo polagal kabel za Ivančno Gorico, se bo polagal ob cesti Radohova vas, Šentvid, Ivančna Gorica". To se je tudi zgodilo, le da v Šentvidu nismo dobili telefonov. Seveda takrat so občinski možje občine Grosuplje že vedeli, da bodo iz občine Grosuplje nastale 3 občine (Grosuplje, Dobropolje in Ivančna Gorica). Referendum je bil nepotrebno zlo

oziroma izdatek. Zato so tudi v teh krajevnih skupnostih napeljali telefon.

Kljub velikim prizadevanjem nekaterih posameznikov Šentvida smo še zmeraj na mrtvi točki. Letos se je vendar nekaj zgodilo. Šentvid je dobil 60 priključkov iz centrale Ivančna Gorica. Koliko je bilo prerokanja in hude krvi! Rečeno je bilo, da bodo dobili priključek obrtniki in najstarejši prosilci. (Mi imamo prošnjo za priključek na Telekomu že skoraj 20 let). Pa so telefonski priključki dobili tudi nekateri, ki so imeli vlogo le nekaj let, tudi obrtniki: v lokalu sedi prodajalka, čaka kupce in da ji ni dolgčas, mora imeti telefon.

Pika na i pa je bila postavljena s priključki v Dobu in Podborštu. Telefon je dobil vsak, kdor ga je hotel (baje brezplačno). Zakaj? Zato, da ne bodo več nasprotovali gradnji vojaškega letališča, pa bo vse lepo in prav. S tem zgodbe še ni konec. 49 priključkov je še ostalo, ker ga nekateri v Dobu in Podborštu niso marali. Kdo bo dobil te? Zopet samo nekateri izbrani? Ne vem po kakšnem kriteriju.

Kaj nas čaka ostale prosilce, ko bo Stična dobila preko 1.000 priključkov,

Gorenja vas in Muljava pa po 240. Morda bomo enkrat prišli na vrsto tudi v Šentvidu, čeprav se ne ve, koliko časa bo to še trajalo. No, če smo čakali 20 let, bomo pa še nekaj let. Do tu vse lepo in prav, če bi bil isti kriterij kot za ostala naselja. V Šentvidu bomo dobili telefon zadnji, drugi bodo plačali samo prispevek za priključitev, mi pa bomo morali sofinancirati še napeljavo. Po izjavah predstavnika Telekoma bo treba plačati najmanj polovico stroškov, danes je to 50 do 100 tisoč tolarjev. Koliko bo takrat, se seveda še ne ve. Kje je tu pravica? Zakaj samo Šentvid na celem področju bivše občine Grosuplje in nihče drug? Kdo je plačal priključke krajanom Doba in Podboršta (država, občina, vojska, davkoplačevalci)? Bomo s svojimi prispevki krili mi, bodoči, čakajoči naročniki?

V prispevku piše, citiram: "Telekom pa vidimo v Šentvidu, Dobu, Temenici in na Krki." Nič pa o tem, kako je bilo z napeljavo v Dobu in Podborštu.

Da tukaj le ni vse v redu, se seveda ve. Pa brez zamere.

Z.K.

OD FUŠARJA DO OBRRTNIKA

Uvodni članek v zadnji številki revije Obrtnik

O LJUBI IN NELJUBI PLATI DELA NA ČRNO

To poletje se bo obrtna zbornica Slovenije še posebej potrudila in skušala do jeseni dokončati raziskavi, ki govorita o hudo pomembnih temah za obrtnika: o načinih, kako bi lahko Slovenija, zgledujoč se po svoji vzornici Evropski uniji, dodatno zaščitila svoje male delodajalce ter jih na ta način spodbudila, da bi odpirali nova delovna mesta, ter kako bi učinkovito zatrla sivo ekonomijo, ki je v naši državi dobila že kar alarmantne razsežnosti.

Glede prve teme ni dilem: Evropska unija je potrebo po posebnih ukrepih za zaščito malih delodajalcev (ti so steber njenega gospodarstva, blaginje in družbenopolitičnega reda) zapisala kar v svojo temeljno listino; vse njene članice so zato dolžne to določilo tudi izvajati. Verjetno Slovenija kot najbolj sveža pridružena članica te evropske združbe nima kakšnega posebnega razloga, da bi ravnala drugače. Ali pač? No, obrtna zbornica bo državi predložila obsežen spisek ukrepov s tega področja, pa bomo videli, kaj se bo zgodilo!

Druga tema, ki državi prav tako nič ne diši, saj utegne učinkovito zatiranje dela na črno porušiti krhek socialni mir med brezposelnimi, pa bo zahtevala nekaj pometanja pred svojim pragom tudi med obrtniki. Če hoče obrtniki videti pošteno, resne in

strokovne hiše, mora namreč obrtna zbornica pri svojem napadu na sivo ekonomijo upoštevati vse njene vidike; tudi tiste, ki nekaterim njenim članicam ne bodo povšeči.

Če se bo spravila nad »šušmarje« (tiste torej, ki opravljajo neko delo, pa za to nimajo dovoljenja) ter od države zahtevala, naj legalne obrtnike zaščiti pred njimi, bo namreč nujno morala spregovoriti tudi o tistih delih sive ekonomije, ki tudi obrtnikom niso tuji.

V mislih imam »zaposlovanje« neprijavljenih delavcev, pa neizdajanje računov za opravljeno delo ali izdelek in podobno. O teh temah v obrti ni veliko govora, kot da se vse to ne bi dogajalo - pa čeprav je verjetno res, da del obrtnikov posega po teh nedovoljenih oblikah dela samo zato, da bi preživeli v nepoštenem boju s »šušmarji«.

Do jeseni, ko bo Obrtnik spet izšel, bo marsikaj že znano - najbrž tudi to, ali se bosta država in obrtna zbornica uspeli sporazumeti glede te temeljne dileme ali pa jo bosta - zaradi »višjih interesov« - spet pometli pod preprogo.

Če se bosta odločili za prvo, bosta zaščita malih delodajalcev in siva ekonomija brzkone osrednji temi letošnjega mednarodnega sejma v Celju.

Miran Jarec

Vprašanje:

Že nekaj let sem zaposlen pri obrtniku kot polagalec keramičnih ploščic. Sedaj bi rad začel na svoje, pa na občini ne priznajo mojih dolgoletnih delovnih izkušenj, druge šole, razen dokončane osnovne, pa nimam. Imam že blizu 50 let in se mi zdi, da sem za morebitno dopolnilno izobraževanje že prestar.

Odgovor:

Res je, da nova obrtna zakonodaja ne priznava delovnih izkušenj, ki si jih je nekdo pridobil z dolgoletnim delom. Za opravljanje obrtnih dejavnosti, kamor spada tudi polaganje keramičnih ploščic (keramičarstvo), se zahteva ustrezna strokovna izobrazba. V vašem primeru je to

polagalec podov, pečar, ipd. Kakorkoli, izobrazbeno ne izpolnjujete pogojev za samostojno opravljanje dejavnosti.

Lahko pa boste samostojno opravljali našete dejavnosti, ki spadajo v isti razred, kot se reče, vendar štejejo kot obrtni podobne dejavnosti. Če prej pa boste morali opraviti preizkus znanja. Postopek prijave na preizkus je bil opisan v eni prejšnjih števil.

Obrti podobne dejavnosti:

- polaganje kamnov in kock
- oblaganje tal in sten z umetnim kamnom (teracerstvo)
- oblaganje sten in stropov s tapetami
- oblaganje tal in sten in polaganje podov
- struženje in lakiranje parketa

Poleg navedenega vam ostane še možnost zaposlitve delavca z ustrežno izobrazbo, kar je sicer manj ugodno.

V pripravi pa je predlog, da se polaganje keramičnih ploščic (keramičarstvo) razvrsti kot obrtni podobna dejavnost. Takrat pa boste lahko svoje dolgoletne delovne izkušnje uspešno izkazali na preizkusu znanja, ki zaenkrat še ni možen.

Pripravlja: Jelka Božič

TELEKOM PREVZEL PROSTORE ZA ATC V ISKRI

Po večmesečnem prizadevanju KS Višnja Gora, več delovnih akcijah in vloženi velikih finančnih sredstvih so bili prostori za novo centralo v Iskri junija pripravljeni za ogled posebne komisije Telekoma. Komisija je bila v glavnem zadovoljna s prostori, opozorili so nas le na nekaj manjših pomanjkljivosti in dodali še nekaj novih zahtev za opremo prostorov. Vse to nam je uspelo urediti v teh dneh in 17.7.1996 smo prostore dokončno predali v nadzor in upravljanje Telekomu.

S predajo prostora Telekomu je opravljeno veliko delo, ki nam bo v najkrajšem času omogočilo rešiti telefonsko problematiko v Višnji Gori. Centralo za Višnjo Goro namreč že izdelujejo v Iskri, montirana pa bo predvidoma konec avgusta ali v septembru 1996. Vsi naročniki bodo nato

v nekaj tednih dobili nove telefonske številke, nato pa bodo postopoma vključeni v telefonsko omrežje tudi vsi prosilci, ki so doslej zaman čakali na telefon. Seveda KS zahteva, da Telekom najprej priključi vse prosilce - soinvestitorje, ki že desetletje čakajo na telefon, kljub temu da so k izgradnji omrežja že veliko prispevali.

Z novo centralo pa se bo ponudila možnost telefonskih priključkov za vse, ki doslej še niso vložili zahtevka za telefon. Vse te pozivamo, da čimprej izpolnite prijavo in jo oddate ob uradnih urah kar na KS Višnja Gora, mi pa jo bomo posredovali naprej. Za takšen način prijavljanja vas prosimo zato, da bi tudi KS imela evidenco o prosilcih, saj bomo le tako mogli sodelovati pri nujnih širitvah omrežja pri tistih smereh, kjer bo predvideno največ naročnikov.

Dejstvo je namreč, da obstoječe omrežje, kljub dovolj veliki centrali, ne bo omogočilo takojšnje priključitve vseh zainteresiranih prosilcev, ampak bodo potrebne večje razširitve, česar pa ne bo mogoče izvesti brez sodelovanja KS in vsakega posameznega prosilca.

Nova centrala v Višnji Gori je torej z vsakim dnem bližja, pomenila bo izjemen napredek za našo KS, vendar bo potrebno še veliko truda in prizadevanja nas vseh, da bo v vsaki hiši končno zazvonil telefon. Če bomo složni in potrpežljivi, bomo ta čas lahko bistveno skrajšali, zato si vsi prizadevajmo za to.

Milan Jevnikar
(iz Višnjana)

REŠITEV ZA AMBRUŠKI ZADRUŽNI DOM

Tako občinski svetniki kot združniki in sploh bralci Klasja, poznamo problem Zadružnega doma v Ambrusu. Gre za vprašanje formalne-

ga in dejanskega lastništva. Očitno sporazumna ureditev zadeve med krajevno skupnostjo Ambrus in Kmetijsko zadrugo Stična ni mogoča.

Zato sem po 20. seji občinskega sveta občine Ivančna Gorica dne 23.7.1996 predlagal, da župan preuči možnost, da občina Ivančna Gorica kupi Zadružni dom v Ambrusu ter ga nato izroči v uporabo ali v last Krajevni skupnosti Ambrus. V pogodbi, ki bi jo občina Ivančna Gorica sklenila s Kmetijsko zadrugo Stična,

pa bi se morali, poleg razumne cene, dogovoriti tudi o najemnem razmerju za prostore, ki jih Kmetijska zadruga Stična potrebuje za svojo dejavnost.

Upam, da bo dogovor med občino Ivančna Gorica in Kmetijsko zadrugo Stična mogoče doseči. Na potezi sta župan občine Ivančna Gorica in direktorica ter upravni odbor Kmetijske zadruge Stična.

Franc Godeša
občinski svetnik

zavod za prostorsko,
komunalno in stanovanjsko
urejanje grosuplje p.o.
taborska 3, 61290 grosuplje

KUPIMO ZAZIDLJIVE PARCELE, STANOVANJA
IN STANOVANJSKE HIŠE V OKOLICI LJUBLJANE,
GROSUPLJE ALI IVANČNI GORICI

TEL.: 061/762-246, 061/763-078

KOMUNALNE GRADNJE d.o.o.

1290 Grosuplje
Cesta na Krko 7

Razpisujemo prosto delovno mesto:

vodovodnega inštalaterja

Pogoji: IV. stopnja strokovne izobrazbe ustreznosti smeri
eno leto delovnih izkušenj
vozniški izpit "B" kategorije

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in z 2-mesečnim poskusnim delom. Pisne prijave z opisom dosedanjega dela in dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8 dneh po objavi na gornji naslov.

NA ZASLUŽENE POČITNICE

Seja se je začela in končala kot navadno.

Najprej so se debelo uro pogovarjali o zapisniku prejšnje seje in o dnevnem redu 20., jubilejne seje. Končala, no, končala se je nekaj minut pred polnočjo, kot ponavadi.

Res je sicer, da so o teh temnih straneh sej ivanškega občinskega sveta že mnogokrat govorili in jih poskušali rešiti, vendar jim to doslej še ni uspelo.

O zapisniku in sklepah v njem so se svetniki že mnogokrat dogovorili, da bodo posredovali predlagane sklepe pisno. Če pa jih bodo izoblikovali na seji, jih bodo jasno formulirali in pred glasovanjem tudi napisali. Tako se ne bo dogajalo, da včasih ni popolnoma jasno, za kaj glasujejo. Doslej je bila uresničitev tega dogovora le pobožna želja.

Zaradi številnih pripomb so zapisnik 19. seje zavrnili in odložili njegov sprejem za naslednjo sejo.

Tudi predlog dnevnega reda, ki ga sicer daje predsednik občinskega sveta, so že skušali prej uskladiti na sestanku vodij svetniških skupin. Pa se je po tem izkazalo, da celo tisti vodje potem zahtevajo spremembe. Da o strankarski disciplini svetnikov ob tem sploh ne govorimo.

Pa naj mi svetniki ne zamerijo, če me je med uvodom zaneslo tako daleč. Rad bi pač prisostvoval kratkim in učinkovitim sejam.

CILJI RAZVOJA OBČINE

20.seja sicer ni imela prav dolgega dnevnega reda. Vendar je bilo na njej nekaj točk, ki bi zahtevale, vsaka posebej, kar celo normalno sejo.

Ena takih je bila gotovo razprava o ciljnih razvoju ivanške občine.

Dokaj obsežen material, opremljen s številnimi podatki z vseh področij, je pripravil župan s svojimi sodelavci.

Če povemo, da je ta razprava prišla na vrsto ob pol polnoči, po dobrih šestih urah sestankovanja, je jasno, da resne in poglobljene razprave ni moglo biti. Slišali smo le nekaj splošnih pripomb in očitkov na

nekatero netočne oziroma zastarele podatke.

Res pa je, da so o posameznih področjih, zapisanih v ciljnih, svetniki že mnogokrat razpravljali in tudi sprejemali odloke.

Realizacija proračuna v I. polletju kasni

Največ vprašanj in očitkov je bilo izrečenih na številne v proračunu določene postavke, ki v I. polletju niso bile niti malo realizirane.

Kot vzrok za tako trenutno stanje so strokovni sodelavci županstva navajali počasno pridobivanje posameznih dokumentacij, ki so

osnova za nove investicije, nenazadnje pa tudi zamujanje dotoka sredstev republike za posamezne projekte.

Tako na primer letos ne bo nič z ustanovitvijo ivanške knjižnice, ker Ministrstvo za kulturo ne prispeva svojega deleža.

Nova osnovna šola v Višnji Gori

Brez posebne razprave so svetniki sprejeli odlok o zazidalnem načrtu za področje urejanja G 4 - nove osnovne šole v Višnji Gori, še posebej za to, ker razen počasnega pridobivanja dokumentacije ni bilo nič več spornega.

Odlok o spremembah in dopolnitih srednjeročnega in dolgoročnega načrta o prostoru, še nekdanje grosupeljske občine so svetniki sprejeli na korespondenčni seji. To jim je tudi omogočilo, da so lahko odlok o zazidalnem načrtu sprejeli na tej seji.

Dan, ko bodo lahko začeli z gradnjo nove višnjegorske šole, je s tem odlokom za korak bliže.

Še ena šolska

Sprejetje odloka o ustanovitvi javnih izobraževalnih zavodov na področju osnovnega šolstva v občini Ivančna Gorica naj bi bila zgolj formalnost, pa je bila razprava o tem najbolj zagrizena in na trenutke polemična, da ne rečemo še drugače.

Kako naj se imenuje osnovna šola, ki ji pravijo sedaj Osnovna šola Stična, ima pa tablico ene od ivanških ulic. Meja med krajevnima skupnosti-

ma Stična in Ivančna Gorica gre po izjavah nekaterih ravno sredi šolskega poslopja.

No, zaenkrat so popustili Ivančani, ko pa bodo, menda že kar v doglednem času, šolo povečali, pa se bo najbrž z imenom šole začelo znova.

Druga sporna točka je bila priključitev šole v Centru za zdravljenje boleznih otrok v Šentvidu pri Stični, ne toliko priključitev te šole, ampak to, koliko pomočnikov ravnatelja naj bi imel Jernej Lampret. Po mnenju nekaterih članov Sveta krajevne skupnosti Šentvid, ki ga je posredoval eden od svetnikov, naj bi imel dva. Enega za šolo v zavodu in enega na centralni šoli v Šentvidu. Kar precej besed je povzročil ta predlog, ki so ga nekateri razumeli kot napad na župana. Nazadnje pa se je izkazalo, da obstajajo za to normativi, ki jih je določila država in po njih ima šola s številom oddelkov kolikor jih ima šentviška, lahko le enega pomočnika ravnatelja, ki ga plača država. Vsakega več bi morala plačati občina.

Občinska priznanja

Med zanimivejše odloke, ki so jih svetniki sprejeli na 20. seji, sodi odlok o priznanjih in nagradah občine Ivančna Gorica.

S tem odlokom lahko občinski svet na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja podeljuje 4 vrste nagrad oziroma priznanj, in sicer naslednje:

- nagrado častnega občana občine,
- zlati grb občine,
- nagrado Josipa Jurčiča in
- plaketo Antona Tomšiča.

Župan pa lahko podeli -priznanje župana občine.

Kakšna so ta priznanja in druge podrobnosti, lahko preberete v Uradnem vestniku, ki je priloga tej številki.

Zadružni dom in Romi

Zadružni dom v Ambrusu in Romi na Kuželjevcu so železni reportoar na sejah občinskega sveta. Če ta problematika ni na dnevnem redu, pa o njej prav gotovo govorijo takrat, ko so na vrsti pobude in vprašanja svetnikov. Tudi tokrat je bilo tako.

Kar zadeva zadružni dom v Ambrusu krajani in zadruga nikakor ne pridejo skupaj, tokrat se je vmešal svetnik Godeša s salomonsko rešitvijo.

Zadružni dom v Ambrusu naj bi od Kmetijske zadruge Stična odkupila občina in ga potem podarila ali pa dala v brezplačno uporabo krajanom Ambrusa.

Zanimiv predlog, ki pa zaenkrat ni naletel na posebno navdušenje.

Tudi o Romih je bilo govora. Študija (ki jo je naročila občina) o možnih lokacijah, kamor bi preselili Rome iz Kuželjevca, je na vseh predlaganih lokacijah naletela na odločen odpor krajanov. Zato so se svetniki sporazumeli, da naročijo še eno tako študijo.

Bomo videli, če bo ta, nova in ne prav poceni študija, prinesla rešitev za onesnaženo vodo zajetja Globočec.

Morda pa bi kazalo k reševanju tega vprašanja pritegniti občino Novo mesto, saj veliko večino vode iz Globočca popijejo prav prebivalci novomeške občine.

Andrej Agnič

STRANKE SPOROČAJO - STRANKE SPOROČAJO - STRANKE SPOROČAJO

KAJ JE DOSLEJ STORILA ZA OBČINO LDS ?

V zadnji številki Klasja je bilo v Jernejevi malhi navedeno, da se z zadovoljstvom ugotavlja, kot da je edini problem članov stranke LSD obstrukcija seje občinskega sveta v stiškem samostanu in da stranka ne najde hujših težav. Vendar je stranka LDS doslej že nekaj storila za občino.

Predvsem je član občinskega sveta, ki je hkrati tudi predsednik KS Ivančna Gorica, g. Franjo Rajh, odstopil stavbo, s katero upravlja KS, v uporabo županstvu občine Ivančna Gorica. Ob sovražnem odnosu vseh ostalih strank, ki je prišel do polnega izraza na 1. seji občinskega sveta 23.12.1994, ko se ni hotelo dovoliti oblasti tudi LDS, bi lahko ravnal tudi drugače ter bi moralo županstvo iskati prostore za delo kje drugje.

Član občinskega sveta z liste LDS, g. Franc Godeša, je bodisi sam ali pa v sodelovanju z g. Francem Urbančičem pripravil za potrebe funkcioniranja občine Ivančna Gorica 15 temeljnih splošnih aktov od statuta, poslovnika, organizacijskega akta, poslovnikov vseh komisij in odborov do odlokov o ustanovitvi skladov itd. Mandatna komisija je predlagala občinskemu svetu, da mu za to delo podeli nagrado v višini 180.000 SIT, vendar jo je odklonil, češ da naj vsak dela po svojih močeh in znanju za novo občino. Aktivnost članov LDS se ne kaže le v pripravi aktov, ki naj pripravijo našo občino pravno urejeno, ampak tudi pri podajanju predlogov na sejah za njeno gospodarsko moč in razvoj (razdelitev skupnega premoženja bivše občine Grosuplje, priprava prostorskih planov, nakup zemljišč

za stanovanjsko in podjetniško gradnjo, razvoj družbenih dejavnosti, krajevnih skupnosti - priprava statutih krajevnih skupnosti itd.) Zato novinarji ugotavljajo, da je bila devetnajsta seja v samostanu, kjer ni bilo članov LDS, mnogo krajša, 20.seja, ko so bili prisotni, pa se je zopet končala ob polnoči.

Glede seje v samostnu pa je treba poudariti, da LDS dopušča popolno svobodo verskega prepričanja svojih članov in da želi konstruktivno sodelovati z vodstvom samostana Stična pri reševanju vprašanj zvezi z ohranjanjem njegove kulturno-zgodovinske dediščine. Vedno smo tudi pripravljani na vljudnostni obisk in ogled samostana in na razgovore o njegovi problematiki. Tudi v občinskem svetu se bomo, tako kot že doslej, zavzemali za določitev ustreznih finančnih sredstev v proračunu občine Ivančna Gorica za potrebe vzdrževanja tega kulturno-zgodovinskega spomenika.

Ni normalno, da opozicija deluje tako aktivno, zato bi bilo prav, da župan vzame nazaj svoje besede. Iz Jernejeve malhe iz julijskega Klasja, po katerih naj bi stranka LDS, ne hotela kaj storiti za občino. Res pa je do vsega kritična, ker je pač v opoziciji ter se ob tem že med mandatom, ne pa šele tik pred zdajci, pripravljala na nove volitve.

Franc Godeša

Vodja svetniške skupnosti LDS

ZELENA ALTERNATIVA, ODBOR IVANČNA GORICA URESNIČUJE SVOJ PROGRAM O VARSTVU OKOLJA

Positivni rezultati v okolju in uspešna dogovarjanja s predstavniki onesnaževalcev v naši kotlini pričajo, da Zelena alternativa, odbor Ivančna Gorica uspešno uresničuje zastavljene cilje.

Čistilne naprave na livarskih pečeh - kupolkah so bile vgrajene in so poizkusno začele obratovati lani. Na elektropečeh v IMP Livarju še nimajo čistilnih naprav, vendar so predstavniki Zelene alternative v razgovoru, ki je bil 22. aprila letos, obljubili, da bodo vgradili na te peči vodne filtre. Za brusilnico pa so naročili čistilni - brusilni stroj, ki je ekološka naložba in stane 500.000 nemških mark.

V Zelenu alternativu, odbor Ivančna Gorica pa si prizadevajo rešiti tudi problem kotlovnice v Zdravstvenem domu Ivančna Gorica. Kurilna peč v Zdravstvenem domu je stara 35 let, kot gorivo za ogrevanje pa se uporablja premog, ki vsebuje veliko žvepla in ga v kurilni sezoni porabijo od 70 do 100 ton. Kot pravi ZA, Peč je tehnološko zastarela, večji del toplote pa uhaja skozi dimnik v zrak, zato peč tudi ekonomsko ni upravičena. Prav zato so se petega februarja letos sestali in razpravljali o tem problemu predstavnika ZA Franc Hegler in Aljoša Pajk, direktor Zdravstvenega doma Štefan Fortuna, župan Jernej Lampret in tajnik Vinko Blatnik. 27. maja letos pa sta se predstavnika ZA Franc Hegler in Aljoša Pajk ponovno sestala z direktorjem Zdravstvenega doma Ivančna Gorica Štefanom Fortunom in se pogovarjala, kako pridobiti posojilo za ekološko sanacijo kotlovnice v Zdravstvenem domu, kajti 15.maja letos je bilo v Uradnem listu RS objavljeno, da Ekološki razvojni sklad

razpisuje posojila za ekološko čista kurišča.

21.junija letos je bila podpisana pogodba o izvajanju ekološke sanacije med Farmo Stična in Biokrogom, sanacija pa se je začela 11. julija. Kako sanacija poteka, bomo podrobno poročali v prihodnjem Klasju.

Na zadnji seji Zelene alternative, odbor Ivančna Gorica, ki je bila 25. julija, pa je bila najpomembnejša točka Poročilo o obremenitvi okolja pri izkoriščanju naravnih dobrin - izkop peska v peskokopu Podsmreka. Seje sta se udeležila predsednik nadzornega sveta Peskokopa Jože Nosan in tehnični vodja Franc Žibert. Člani Zelene alternative so si, petega julija letos ogledali peskokop, na tej seji pa so od predstavnikov Peskokopa zahtevali, da se v najkrajšem času začne sanacija okolja, da morajo makadamsko cesto na relaciji Peskokop - regionalna cesta Višnja Gora asfaltirati, da morajo postaviti zaščitno mrežasto ograjo okoli peskokopa, zaščititi izvir vode ter po izkopu peska (dnevno ga izkopljejo od 300 do 400 kubikov, kot so povedali) sanirati izkope v prvotno stanje. Na predlog predstavnikov Peskokopa Jožeta Nosana in Franca Žiberta pa je bil sprejet sklep, da se konec avgusta letos v Podsmreki sestanejo predstavniki ZA odbora Ivančna Gorica, predstavniki S.E.G. ter predstavniki republiškega inšpektorata. Skupaj naj bi si ogledali peskokop in ugotovili nepravilnosti glede varstva okolja. Predstavnika Peskokopa pa sta na seji tudi zagotovila, da v Peskokopu delajo v okviru zakona in po navodilih inšpektorskih služb.

P.B.

PRAZNOVALI SMO 90-LETNICO ŠOLE

Na praznovanje smo se dolgo pripravljali in vanj vložili veliko truda. Učenci smo skupaj z učitelji vse šolsko leto pripravljali projekt Stoji učilna zidana. Zbirali smo stare predmete v zvezi s šolo nekoč in jih prikazali na razstavi. Zaključek projekta s programom je bil v soboto, 8. junija, ob 19. uri v dvorani Gasilskega doma. Ob tej priložnosti je izšla tudi drobna knjižica z naslovom Stoji učilna zidana. To knjižico so prejela vsa gospodinjstva v KS.

Tudi jaz sem pomagala pri postavitvi razstave, sodelovala sem tudi pri programu kot članica mladinskega pevskega zbora. Prireditev so pričeli učenci 3. razreda s pesmijo Stoji učilna zidana. Sledil je nagovor gospe ravnateljice Marinke Piškur, nato so se zvrstile pevske, recitacijske in glasbene točke. Sodelovali so tudi učenci OŠ Muljava.

Na prireditvi so bili poleg nas, učencev, navzoči naši starši, krajan KS, predstavniki Občine Ivančna Gorica, Zavoda za šolstvo RS ter učitelji, ki so nekoč poučevali v Višnji Gori. Med njimi je bilo že nekaj

upokojenih učiteljic. Naj omenim le dve, to sta gospa Jožefa Erjavec in gospa Marija Okorn, ki sta Višnjanki, drugih pa nisem poznala. Poznam tudi učiteljico Bredo Turnher, ki je poučevala v Višnji Gori, a je ni bilo na prireditvi. Gospa Turnher namreč stanuje v Ljubljani v isti ulici, kot smo stanovali mi, preden smo se preselili v Višnjo Goro. Velikokrat sem se pogovarjala z njo.

Prepričana sem, da smo 90-letnico stare šole lepo proslavili in da je bila prireditev vseh obiskovalcem, saj so nastopajoče nagradili s toplim aplavzom. Po prireditvi so starejši nazdravili stari šoli in novi, ki se bo, po besedah gospe ravnateljice, pričela graditi naslednje šolsko leto. Tudi učenci smo nazdravili, a s sladoledom.

Novo šolo res potrebujemo, saj je stara že v precej slabem stanju, tudi prostora primanjkuje. Upam, da se nam bo želja o novi šoli kmalu uresničila.

Tanja Kum, 7. razred OŠ Višnja Gora

NOVA KNJIGA V VIŠNJI GORI

Pravijo, da je zadnje knjižno delo o Višnji Gori izšlo leta 1928. Tedaj so Višnjani slavili 450-letnico svojega mesta in njihovi gasilci so v okviru tega praznovanja v posebni brošuri opisali svoj kraj in razvoj gasilstva.

Tokrat so se izkazali lovci višnjanske lovske družine, ki letos praznuje 50. letnico ustanovitve. Avtorji Tomaž Vindišek, Mihaela Zajc, Samo Pogačar, Zvonko Premec, Drago Bregar, Franc Košak, Stanko Mlakar, Jože Škufca, Franci Kogovšek, Anton Strmole, Tone Habjan, Luka Šeme in Slavko Zupančič so vsak s svoje strani opisali razvoj lovstva od davnine do

današnjih dni in v pripoved vtakli še dobršen del zgodovine kraja in okolice. Knjiga je bogato opremljena s kopijami dokumentov, s statističnimi podatki in fotografijami iz starih in novih časov. S tem je ob pisani besedi lov slikovito prikazan kot športna, gospodarska, kulturna in naravovarstvena dejavnost. Razumljivo je, da so avtorji najbolj povdarjali polstoletni razvojni uspeh lovske družine Višnja Gora.

Knjiga je zanimivo branje tudi za tiste, ki niso lovci in Višnjani.

Leopold Sever

DOBREPOLJE

Sredi junija so v Dobropoljski dolini imeli zanimivo slikarsko prireditev z naslovom EX TEMPORE-DOBREPOLJE 96. Kolonije se je udeležilo preko 30 likovnih ustvarjalcev zelo pestrih slikarskih usmeritev in tehnik iz vse Slovenije. Ustvarjali so v raznih koticah lepe dobrepoljske pokrajine, ob koncu pa pripravili razstavo izdelkov. Med njimi je strokovna žirija izbrala najboljše stvaritve in podelila priznanja in nagrade. Prireditev je v okviru turističnega društva organizirala prof. Sandi Zalar, finančno pa jo je podprla dobrepoljska občina in drugi pokrovitelji. Dobropolje je znano po likovnih ustvarjalcih, predvsem po bratih Kralj, zato po tistem razmišljajo o lastni slikarski galeriji.

Leopold sever

TEKMOVANJE HARMONIKARJEV NA KRKI

IV. tekmovanje harmonikarjev "KRKA 96"

Krka v zadnjem času postaja vedno bolj znana po naravnih lepotah, pa tudi kot organizator tekmovanj harmonikarjev na diatonični harmoniki.

Na letošnjem IV. tekmovanju, ki je potekalo 13.7.1996, je nastopilo 46 tekmovalcev v treh starostnih skupinah. V I. skupini so nastopili mladi do starosti 14 let, v II. skupini od 15 do 25 let in v III. skupini nad 25 let.

Najmlajša tekmovalca sta bila Simon Tomažič iz Temnice in Tina Koščak iz Grosuplje, ki sta dopolnila komaj 9 let, najstarejši tekmovalca pa je bil 87-letni Valentin Dolinar iz Uršnih sel. Na tekmovanju sta kot gosta zaigrala tudi Jure in Miha.

Tekmovalce je ocenjevala strokovna komisija, ki so jo sestavljali Marjan Sajovic, direktor Glasbene šole Grosuplje, Vladimir Brlek, predstavnik Republiške zveze kulturno prosvetnih organizacij, in Jože Mihelčič, član Slovenske filharmonije.

Najboljši pa so naslednji dan 14.7.1996 nastopili na četrtfinalnem izbirnem tekmovanju za ZLATO HARMONIKO LJUBEČNE, ki je bilo na Krki organizirano prvič. Selekcijo za uvrstitev v polfinalno tekmovanje je opravil g. Milan Breclj, predstavnik organizatorja tekmovanja za Zlato harmoniko Ljubecne, ki je izbral za polfinalno tekmovanje

naslednje tekmovalce: Jureta Pečjaka iz Ivančne Gorice; Boštjana Slano s Krke; Petra Smrekarja iz Grosuplje; Slavka Ferlina iz Zagradca; Mateja Grma s Krke; Matejo Kermauner iz Ljubljane; Simona Noseta iz Šentvida pri Stični in Marka Kolenca iz Velike Loke.

tanek za ustanovitev DRUŠTVA HARMONIKARJEV KRKA, saj vsi nastopajoči, zlasti starši otrok, ki igrajo ta instrument, čutijo potrebo po večji medsebojni povezanosti. V društvo se lahko vključijo tudi vsi, ki igrajo klavirsko harmoniko, saj je ta instrument poučujejo na glasbenih

Po trije najboljši iz posamezne skupine so prejeli pokale, in sicer v:

I. skupini		
1. mesto	Matjaž Koritnik,	Ljubljana-Črnuče
2. mesto	Boštjan Slana,	Krka
3. mesto	Jernej Strnad,	Višnja Gora
II. skupini		
1. mesto	Mateja Kermauner,	Ljubljana
2. mesto	Peter Smrekar	Grosuplje
3. mesto	Matej Grm	Krka
III. skupini		
1. mesto	Marko Kolenc,	Velika Loka
2. mesto	Brane Jankovec,	Zagradec
3. mesto	Valentin Dolinar,	Uršna sela

Organizatorje tekmovanja harmonikarjev najbolj veseli dejstvo, da vedno več mladih posega po tem priljubljenem instrumentu, tako da ima skoraj vsaka vas ali zaselek svojega harmonikarja. Glas harmonike tako ne bo zamrl. Omeniti je treba, da igra na ta instrument vedno večje število deklet.

Po končanem tekmovanju 13.7.1996 je potekal iniciativni ses-

šolah. Mlade, ki igrajo, pa bolj malo poznamo.

Na Krki je bilo torej 13. in 14. 7.1996 vse v znamenju harmonike. Takih tekmovanj brez sodelovanja krajanov pri organizaciji ter vseh sponzorjev, ki so prispevali potrebna finančna sredstva, ni mogoče organizirati; zato vsem še enkrat HVALA.

Krajevna skupnost Krka

SLOVENSKI VERSKI MUZEJ V SAMOSTANU STIČNA ZNOVA NA OGLED

V poletnih dneh vas bo morda osvežil prijeten izlet v neposredni okolici. Vsi, ki ste že kdaj bili v stiškem samostanu, veste, da je vreden ogleda, predvsem pa je primeren za razkazovanje vašim počitniškim gostom. V samostanu je poleg bazilike, križnega hodnika, sobe patra Ašiča, razstave slik patra Gabriela Humeka, meditativnega parka...na ogled tudi verski muzej.

Vsem, ki ste mogoče obiskali samostan v preteklih štirih mesecih, pa muzeja niste uspeli videti, sporočamo, da je le-ta ponovno odprt. Ravnateljica Jana Cvetko nam je povedala, da so v tem času opravili več obnovitvenih del, med katerimi je bilo najpomembnejše zamenjava tlakovcev. Stare tlakovce so zamenjali z avtentično "starinskimi", opomogle pa so si tudi stopnice, vitrine...

Tako lahko zopet občudujemo nešteto predmetov z zgodovinsko vrednostjo, ki so zbrani v zanimivih zbirkah: samostanska zbirka, zbirka mašnih plaščev, zbirka liturgičnega posodja, zbirka samostanskih slik, zbirka ljudske pobožnosti, Kozlevčarjeva zbirka starin...Tu je še spominska soba Friderika Barage in v zgornjem nadstropju razstava Zgodovina krščanstva na Slovenskem.

Vse to se razprostira na 700 m2 površine, za čilost predmetov skrbijo restavраторji, za razlago kustosi. Ti so vam na voljo vsak dan od 9. do 15. ure. Tu so tudi ob vikendih, sicer pa najraje vidijo, da se najavite po telefonu.

Ksenija Medved

OBRAZE NARAVE SO ZAMENJALI OBRAZI NA TEKSTILU

Nova zanimiva razstava v matični knjižnici Grosuplje

V knjižnici Grosuplje se je zaključila razstava fotografij Obrazi narave, ki jo je pripravil naš sokrajan Lado Kutnar, vendar pa je v razstavnem prostoru zopet kaj videti. Likovnica Simona Potokar je namreč izdala nekaj svojih zanimivo poslikanih tekstilov. Motivi na njih prikazujejo zanimive človeške lastnosti: predvsem pa razbrzdanost, uživaštvo nastopaštvo... Razstava bo na ogled do konca počitnic, ogled pa vroče priporočamo že zato, ker nas lahko spravi v dobro voljo.

KM

POZELENELO KLASJE

Ste že kdaj videli lepo zlato rumeno klasje, ki je potem naenkrat pozelenelo? Ne šel! Jaz tudi ne. V naravi gre namreč vse lepo po vrsti. Kaj pa naše "cajtenge"? V prvem rojstnem letu je Klasje dobilo čudovito toplo barvo, ki se je neverjetno ujela z imenom časopisa in skladala z našimi občutki. Potem pa kar naenkrat zagledamo hladno zeleno barvo, ki v povezavi s črno tiskarsko barvo daje zares neprijeten vtis.

Odgovorni so pojasnili, da je prišlo do zamenjave barve zaradi našega zelenega grba, ki je odtisnjen v levem kotu naslovne strani časopisa. Seveda nimam prav nič proti našemu grbu, nasprotno, prav simpatičen je in naj tak tudi ostane na zastavi in povsod tam, kjer je tehnično izvedljivo. V našem časopisu pa je lahko mirne duše v črno-beli izpeljavi, saj je tudi na žigih tak, pa je vseeno veljaven.

Kar vem, da boste nekateri rekli: "Meni je vse en klinc, kakšne barve je cajteng, da le v njem kaj pametnega piše." Po drugi strani pa sem v pogovoru z bralci odkril tudi lepo število takih, ki se strinjajo z menoj. Pričakujem, da bodo tole prebrali tudi nekateri "ta glavni" in veleli odpraviti barvno grdino.

Na kratko: dajte nazaj staro barvo Klasja, pa smo spet prijetelj. Velja?

Leopold Sever

PREDSTAVITEV PROJEKTA ČLOVEK

Zasvojenost z drogami - problem drugih?

V Sloveniji je s samostojnostjo in večjo odprtostjo mej po letu 1990 začela izrazito naraščati problematika zlorabe drog in zasvojenosti z njimi. Epidemiologi cenijo, da je zasvojenih v Sloveniji okoli 5.000 oseb, predvsem mladih - posredno je z družinami vred prizadetih torej okoli 25.000 ljudi. Pričakovati pa je, da bo problematika zasvojenosti zaradi novih "ecco" drog in psihostimulansov še znatno narasla, obenem pa se bo spustila starostna meja, tako da bo vse več zasvojenecv tudi med osnovnošolci. Zanimariti ne gre niti "trave", ki naj bi po predstavah kadilcev ne bila nevarna ali vsaj manj nevarna kot alkohol. Vendar pa zajema število zasvojenecv, ki se morajo zaradi "trave" vključiti v terapevtske skupnosti, na Nizoskem kar 30% vseh vključenih v program. Stara pojava, domača v naši kulturi, sta alkoholizem in zasvojenost s tobakom. Predvsem alkoholizem je v tesni zvezi z drogami, saj ima kar 40% zasvojenecv enega od staršev alkoholika, tako da je zasvojenost velikokrat tudi "socialno podedovana".

Zadnja leta lahko ob kemičnih drogah opazujemo še številne druge dejavnosti, ki lahko prav tako povzročijo zasvojenost: npr. gamblersvo in zasvojenost z igrami na srečo. Ob tabletomanijah, kajenju, alkoholizmu, gamblersvu, deloholizmu, odsotnosti iz družine in zaslužkarstvu... je tako vsak povabljen k vprašanju, ali je zasvojenost in vzroki za to le "problem drugih". Če pride do pojavnosti zasvojenosti v družini ali pri sorodnikih, smo s tem in drugimi vprašanji neusmiljeno soočeni: kaj storiti, kdo lahko pomaga, kje so najbližji programi terapije...

Mladi ob številnih negativnih vplivih nimajo dovolj zdrave opore

Situacija je za mlade danes še bolj zapletena, saj so izgubili stare usmeritve družbe, ne da bi dobili ustreznejše nove in so tako ob soočenju s problemi pogosto brez ustrezne življenjske orientacije. Večje spremembe v družbi sicer niso novost, vendar pa ni bilo do sedaj nikoli toliko lahko dostopnih negativnih ponudb oziroma "načinov za beg iz realnosti in bega od problemov", kot nekateri razlagajo smisel jemanja drog.

Odgovor stroke na vse večje potrebe ljudi - je to dovolj?

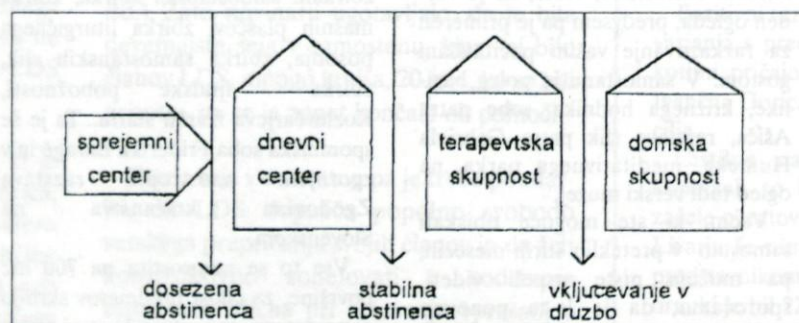
Nova situacija tudi pred strokovne delavce na tem področju postavlja druge naloge. Prej smo se na področju terapije srečali predvsem z alkoholiki, zadnja leta pa smo bili vedno pogostejše postavljene pred nove potrebe zasvojenecv in njihovih staršev, ki jim s programi za alkoholike nismo mogli ustrezno pomagati. Tako se je iz stiske

rodila naloga, da v tujini - problematika zasvojenosti je starejša v Zahodni Evropi - poiščemo programe, ki bi bili ustrezni tudi našemu okolju. Med različnimi možnimi nas je kmalu začel najbolj zanimati mednarodni program Človek. Ta ponuja zasvojenecv celosten, v abstinenco usmerjen program, vzporedno terapevtsko delo s starši in družinami, obenem pa je zasnovan na strokovnem delu. Ta program so najbolj razvili v rimskem Ce.I.S., kjer je OZN soustanovila izobraževalno institucijo za terapevte. Do sedaj se je tam šolalo nad 4.000 strokovnjakov iz 50 držav, leta 1993 tudi prvih 10 oseb iz Slovenije. Pridobili smo status "operaterjev" za program Človek in nalogo, da program vpeljemo v slovensko okolje. Pri tem redno pomagajo strokovni delavci iz tujine, ki so tudi naši supervizorji.

Program Človek - odgovor za tiste, ki želijo abstinirati

Takoj po specializaciji leta 1993 smo pričeli s prvim slovenskim celostnim programom za zasvojenost z drogami (glej shemo). Še isto leto smo v Ljubljani razvili program "alfa" in sprejemni center za zasvojenost z drogami. Jedro tega dela je v motiviranju zasvojenecv, da se odločijo za prenehanje z drogami (abstinenco). Ko posameznik doseže abstinenco lahko program nadaljuje v dnevnem centru ali pa odide v komune v tujino. Zgolj abstinenca pa še zdaleč ne pomeni konec terapevtskega dela, saj je potrebno pridobljeno abstinenco, stabilizirati skozi daljše obdobje, obenem pa zasvojenecv omogočiti pridobivanje zdravih življenjskih navad, predvsem: točnost, delavnost, higieno, poštenost, reden šport, uravnotežen dnevno nočni ritem življenja, boljše odnose z bližnjimi ipd. Vse to so vsebine dela v dnevnem centru, ki v Ljubljani sedaj redno deluje že več kot eno leto in pol. Ta del celostne obravnave traja za posameznika do enega leta, oziroma do dalj časa trajajoče neprekinjene abstinence. Za nekatero (predvsem za zelo mlade ali zasvojenecv, ki imajo že lastne otroke in družino) je tukaj programa konec - ponujeno jim je individualno terapevtsko delo ob vsakdanjem življenju.

SHEMA PROGRAMA ČLOVEK

Nekateri abstinenti pa imajo kljub dalj časa trajajoči abstinenci tako globoke travme iz mladosti, da jih ni varno prehitro vključiti v vsakdanje življenje. Tem je v programu po načrtu ponujena terapevtska skupnost, ki pomeni tretji zaporedni center v programu, krajeno pa jo pripravljamo na Velikem Kalu. V terapevtsko skupnost se lahko vključijo samo tisti, ki so uspešno končali program sprejemnega in dnevnega centra in ob tem že dlje časa uspešno abstinirajo. Le take osebe so primerne za globinske terapevtske posege - to pa je jedro dela v 8-mesečnem programu terapevtske skupnosti. Posamezniki so vključeni v procese globokih duševnih sprememb po mednarodno priznanih metodah in pod vodstvom specialistov iz tujine, predvsem iz rimskega Ce.I.S. Ob teh vodi terapevtsko skupnost dežurni strokovnjak iz ekipe petih, ki so določeni za stalno delo v terapevtski skupnosti. Ker je jedro programa v terapevtski skupnosti ravno v globinski terapiji je razumljivo, da je to najbolj izoliran del celotnega programa. Izhodov iz terapevtske skupnosti ni, razen s spremstvom.

Ob terapiji funkcionira terapevtska skupnost kot kmetija, zato povdarja tudi prej pridobljene delovne navade. Na tem področju bo uspešna pomoč domačih, ki so povabljeni k pomoči - predvsem pri učenju obdelovanja sadovnjaka in zemlje, pravičnega shranjevanja pridelkov, načrtovanja setve ipd.

Po programu v terapevtski skupnost sedaj že bivšim zasvojenecv nudimo pomoč pri vključevanju v vsakdanje okolje. Prostori za tak center - domsko skupnost so pripravljene v Ljubljani, ker je v mestu več možnosti za vključevanje v šolanje in službe. Glavnina terapevtskega dela v četrtem in zadnjem centru zajema: pomoč pri vključevanju v šolo ali službo, zdravo preživljanje prostega časa, "preverjanje" izbire življenjskega sopotnika, realiziranje smiselnega življenja in vračanje v družino ali začetje samostojnega življenja. Po uspešni vključenosti v družbo sledi zaključni izpit in podelitev priznanja o uspešno zaključenem programu.

mag. Bogdan Polajner

PESKOKOP, ZNOVA PESKOKOP

Prebivalci naselja Podsmreka v Višnji Gori so 9. julija letos v dnevniku Delo brali o grozovitem miniranju peskokopa v Predstrugah pri Vidmu v Dobrepolski dolini, zato se še bolj boje miniranju podjetja Univerzal pri nas. Bi se kaj takega, kot se je ubogim Dobrepoljcem, ne moglo primeriti v našem ogromnem poskokopu Podsmreka? Predstrugo je ob miniranju zasul kamniti dež, po zraku je letelo težko kamenje, ki je naredilo veliko škodo.

Do železniške postaje v Višnji Gori in še dlje čutimo in slišimo miniranje iz Podsmreke!

Že desetletja trpi Višenjska dolina tudi težke, hrupne in prašne prevoze iz kamnoloma, da se križa vsak tujec, ki to vidi. To je višenjski turizem, to je varstvo narave, to je spoštovanje graščine Podsmreke!

Na hitro obiščimo naše Podsmrečane, najprej najbližje sosedo peskokopa: to so Angela Primc, stara mati, mlada dva in dva otroka pod 5 let starosti (ki nista bila sprejeta v vrtec, da bi vsaj tam imela malo miru). Vprašamo staro mater, kako otroka prenašata vsako miniranje: "Ja, k meni se stisneta, pa tako hudo jima takrat srčka bijeta!" Poglejmo razpoke na novih poslopih - na hiši in v hiši, na gospodarskem

poslopiju, obloge so sploh odpadle itd. Zeljenik je uničen, še po dežju je vsa zelenjava siva, neužitna. Pokojni gospodar je svojo težko bolezen prenašal v takšnem vzdušju 15. let. Iz peskokopa se dviga kot dim prah, ljudje to vdihavajo, prah se dviga ob prevozih. Ko je propadel načrt, da bi imeli v Podsmreki zavetišče narkomani, je podjetje Univerzal obljubilo Podsmrečanom, da bo v treh mesecih asfaltiralo cesto od kamnoloma do podvoza. Pridite in pogledajte, če je to res.

Težkih prevozov smo siti vsi prebivalci ob cesti, ta sploh ni prirejena za tak promet (npr. relacija Marinčič - Zajc), poslopija se tresajo. Ponovno se pritožujemo tudi zaradi neprilagojene hitrosti prevozov iz Podsmreke.

Turizem v Višnji Gori se mora spopasti s težavo nalogo: s sanacijo peskokopa in zmanjšanjem njegove proizvodnje.

Nekaj besede v kraju imamo pač tudi vsi tisti lastniki zemljišč, ki nam je lepo, rodovitno zemljo že dvakrat prerezala gradnja glavne ceste kar po sredini njiv in travnikov.

Vsi skupaj pa se bojmo maščevanja narave!

Mihaela Zajc

Medvaški turnir na Krki

Gasilsko društvo Krka praznuje letos 100-letnico delovanja. Ob tej priložnosti so na Krki od četrta, 27. 6., pa do nedelje, 30. 6., potekale številne prireditve, v katere smo se vključili tudi športniki.

V soboto, 29. 6., smo člani malonogometne sekcije ŠD Krka organizirali medvaški turnir v malem nogometu. Odziv je bil zelo velik, saj se je prijavilo kar 9 ekip, izključno s KS Krka.

Turnir je bil zelo zanimiv za številne gledalce in tudi za najmlajše, saj so bile tekme dobre, vreme lepo, otroci pa so se neznansko zabavali na napihnjenem gradu, kjer so po mili volji poskakovali, plesali in se spoznavali med seboj. Manjkalo ni niti dobre glasbe, za posebno popestritev turnirja pa so poskrbela dekleta ženskega malonogometnega kluba ELVEZ, ki so v prijateljski tekmi s krškimi veterani navdušila s presenetljivo dobo igro.

Na glavnem turnirju se je na koncu izteklo nekako po pričakovanjih. V finalu sta se srečali ekipi Vidma in Gmajne. Zmagovalna tehtnica se je v zadnjih minutah obrnila na stran Vidma, kar je razumljivo, saj je Videm geografsko gledano nad Gmajno. Tretje mesto so osvojile Znojile, ki so na zadnjem podobnem turnirju pred 12 leti zmagale pred Trebnjo Gorico, ki je tokrat žal ni bilo. Končni vrstni red je bil takšen:

1. Videm
2. Gmajna

3. Znojile
4. Lese II
5. - 8. Krška Vas, Kurji Parkelj, Lese I in Podbukovje
9. Gabrovčec

Najboljši strelec turnirja je bil Cveto Omahen iz ekipe Lese II, ki je dosegel 10 golov. Zmagovalna ekipa iz Vidma je bila precej družinsko obarvana in je nastopila v postavi: Drago in Dušan Strah, Damjan, Roman, Robert in Jože Gačnik ter Janez Vodenšek.

Sodnik Andrej Grmovšek je po mnenju večine delo dobro opravil in si je s tem priboril pravico sojenja na medvaškem turnirju tudi naslednje leto.

Po turnirju je bila še slovesna razglasitev rezultatov. Podelili smo priznanja in praktične nagrade za vse udeležence. Ob tej priložnosti se v imenu ŠD Krka zahvaljujem vsem posameznikom in podjetjem (Mizarstvo Trunkelj, Izvir d.o.o., Matjaž Baltič, Borut Javornik, Milan Sadar, Pekarna Mišmaš, Kmečki turizem Magovac, Gostilna Rebolj in diskont Ciril Bregar), ki so z lepimi, praktičnimi nagradami prispevali k še lepši podobi zanimive športno rekreativne prireditve. Zahvaljujem pa se tudi bifeju Škorc iz Ivančne Gorice, ki nam je odstopil napihnjeni grad za otroke.

Pri ŠD Krka si bomo prizadevali, da bi turnir postal tradicionalen.

Simon Bregar

ZAGRADEC NA OLIMPIADI

Louis ali kot mu pravijo tete v domovini, Lujček, ima svoje korenine v Zagradcu ob Krki, to je v naši občini. Pomembno pa je to zato, ker gospod Louis Lobe živi v Atlanti in je povrh vsega še slovenski olimpijski ataše. Še pred sedmimi leti je nekako izvedel, da si je Atlanta, kjer je doma, priborila olimpijske igre. Ob obisku v Sloveniji se je sam ponudil olimpijskemu komiteju in res so mu ponudili uradno funkcijo atašeja. Ko bi vnaprej vedel, koliko dela si je nakopal s to funkcijo! Celó v Zagradec, na redno letno srečanje sorodnikov ga ne bo, saj si bo po končanih igrah privoščil počitek na najskrivnejšem koncu Karibov.

Predvsem pa je treba povedati, da gospod Louis na olimpijskih igrah prvenstveno reklamira »svoj« Zagradec in, da odločitev olimpijskega komiteja, da ga imenuje za slovenskega olimpijskega atašeja ni tako zelo naključna, kot si misli sam. Mi vemo, da je »glavni« pri olimpijskem komiteju gospod Avgust Likovnik, prijatelj Krke, ki je blizu Zagradca. Naprej si lahko mislite sami.

Če imajo Gačniki ob sebi še dva Straha, potem Janez mora zmagati.

2. IN 3. MESTO NA DRŽAVNEM PRVENSTVU V KARATEJU

FRANCI IN GREGOR ODLIČNO!

Franci Tomšič - zaslužno 3. mesto na državnem karate prvenstvu.

2. in 3. mesto sta dokaz, da ima KARATE KLUB IVANČNA GORICA res uspešne mlade tekmovalce, ki jih verjetno čaka še uspešnejša prihodnost. Med najboljšimi v klubu sta

Franci Tomšič in Gregor Kastelic, ki sta potrdila svojo odlično formo na državnem prvenstvu. Oba sta člana borbene A skupine, zato sta imela pravico do dodatnih priprav v okviru kluba.

V soboto, 15.6.1996, je v Murski Soboti potekalo državno prvenstvo za mlajše kategorije (do 15 let). Sodelovalo je 331 dečkov in deklic, iz 31 slovenskih klubov in sicer v 14-ih kategorijah. Komaj 1-letni Franci Tomšič, nosilec rumenega pasu, si je v srednje težki kategoriji starejših dečkov (od 50 do 55 kg), v konkurenci rjavih in višjih pasov, priboril odlično 3. mesto. To je bilo njegovo prvo večje tekmovalstvo, zato ga je poleg dolgega čakanja na nastop izdala tudi trema, kar je popolnoma normalen pojav tako pri športu kot tudi drugje.

Naslednjo soboto, 22.6.1996, pa je v Žalcu potekalo ekipno državno prvenstvo. Nastopilo je 36 slovenskih ekip v kategoriji dečkov, mladineev,

članov in deklet. 17-letni Gregor Kastelic je imel s tremo manj težav, saj je bil to njegov četrti nastop na državnem prvenstvu. Zasedel je odlično 2. mesto v kategoriji mladincev, kar ga je vzpodbudilo za še eno večjo preizkušnjo, ki ga je čakala v Umagu.

Vsako leto je v Umagu organizirana Letna karate šola Sankukai. Namenjena je predvsem treniranju in napredovanju v karateju. Obvezni program obsega dnevno 2-krat po dve uri treninga, poleg tega pa so še dodatni študijski treningi, ki potekajo pod vodstvom trenerjev klubov. Na koncu ima vsak, ki je izpolnil zahteve, možnost udeležbe na izpitih za pasove. V našem klubu smo se na izpite posebej pripravljali zadnjega pol leta. Teden dni trdega dela na morju pa nas je pripeljalo do hitrega napredovanja v karate tehniki in pripravljenosti na bližajoči se izpit.

Vesna Kralj

ZAKLJUČEK NOGOMETNE SEZONE 1995/96

V drugi polovici junija se je končala nogometna sezona 95/96, ki je za Nogometni klub Ivančna Gorica do sedaj gotovo najuspešnejša. Člani so dosegli v 2. MNZ (Medobčinska nogometna zveza) Ljubljana solidno 8. mesto, pravi podvig pa je uspel ekipama mlajših in starejših dečkov. Obe ekipi sta po trdih bojih 2. MNZ Ljubljana osvojili prvi mesti, zmagovalci ni bil znan vse do zadnje tekme, in se tako uvrstili v 1. ligo MNZ Ljubljana. To pa je najvišja možna liga za mlajše in starejše dečke in v prihodnji sezoni se bodo srečali z uveljavljenimi slovenskimi klubi, kot so SCT Olimpija, Elan, Slovan, Železničar itd.

Za mlade igralce kot tudi za vodstvo kluba je to velika in odgovorna naloga, vendar upamo, da jo bomo uspešno opravili. Zato izrabljamo ta prostor in vabimo vse osnovnošolce, ki jih veseli nogomet, da se nam po 5. avgustu pridružijo na treningih. Za ekipo mlajših dečkov so k uspehu prispevali: trener Bojan Clemente in igralci Nikolaj Jefim, Žiga Zajc, Miha Zorec, Rok Duša, Sašo Clemente, Klemen Zaletel, Božo Berič, Darijo Biščan, Gregor Jager, Rok Sadar, Dani Kastelic, Matjaž Motnikar in Igor Koščak.

Ekipo starejših dečkov pa sestavlja jo trener Dervo Ugarak in Matjaž Jordan, ter igralci Dušan Brčan, Mitja Fortuna, Denis Žurga, Sandi

Duša, Gregor Leinfellner, Dušan Škorič, Darjan Kristof, Ivica Furdy, Simon Sadar, Jože Brčan, Aleš Piškur, Jure Kovačič, Janez Perme, Miran Godrnjavec, Aleš Kastelic, Živan Jovanovič, Sebastijan Kovačič in Jure Sadar.

Nogometni klub Ivančna Gorica se zahvaljuje vsem, ki so nam tudi finančno pomagali izpeljati sezono do konca.

Lestvica mlajši dečki		
1.	Ivančna Gorica	37 točk
2.	Slavija	36
3.	Tabor Grosuplje	35
4.	Šmartno	26
5.	Ilijirija	26
6.	Medvode	25
7.	Domžale	15
8.	Arne Tabor 69	4
9.	Črnuče	3

Lestvica starejši dečki		
1.	Ivančna Gorica	49 točk
2.	Pletisa Kolpa	48
3.	Zagorje	47
4.	Ilijirija	44
5.	Tabor Grosuplje	42
6.	Kočevo	30
7.	Termit	29
8.	Flok Komenda	25
9.	Šmartno	24
10.	Vrhnika	16
11.	Radomlje	14
12.	Filc Mengeš	11

NK Ivančna Gorica

Mi in Olimpijske igre

Sedaj, ko to prebirate so se OI v Atlanti že končale. Najbrž ste jih bolj ali manj spremljali tudi vi. Te igre imajo še poseben pomen, saj letos praznujemo 100-letnico rojstva prvih modernih OI, ki so bile v Atenah leta 1896. Poleg tega, da imajo svetovni pomen (prvič v zgodovini iger se je zgodilo, da tekmujejo prav vse članice Mednarodnega olimpijskega komiteja), pa so pomembne tudi za Slovenijo. Slovenija s svojimi športniki drugič zapored tekmuje na letnih OI kot samostojna država, slovenec je tudi najstarejši še živeči olimpijski zmagovalac Leon Štukelj, ki so mu ob otvoritvi posvetili posebno pozornost. Konec koncev pa so te igre za nas pomembne tudi zato, ker skupaj z avstrijsko (Koroška) in italijansko (Furlanija-Juljska krajina) pokrajino konkuriramo za organizacijo zimskih OI leta 2006 in ima zato naš celotni vtis na igrah v oči Mednarodnega olimpijskega komiteja še posebno težo.

Ravno tako so igre pomembne za občino Ivančna Gorica. Mnogi se boste vprašali zakaj.

Vsaj tri imena iz naše občine so z Atlanto zelo tesno povezana. Začnimo z najstarejšim, g. Avgustom Likovnikom s Krke: včasih odlični športnik, sedaj pa član Olimpijskega komiteja Slovenije (OKS) ter predsednik Kegljarske zveze Slovenije. Ob tem naj povem, da je Slovenija v kegljanju svetovna velesila, ki z nobenega velikega tekmovalca v zadnjih letih ne pride brez odličja. Žal kegljanje zaenkrat ni olimpijska disciplina, a naši funkcionarji si precej prizadevajo, da bi to bila. G. Likovnik je zelo dejaven tudi v naši občini, saj je predsednik TD Krka in obenem tudi predsednik Občinske turistične zveze. S temi olimpijskimi igrami je povezan predvsem zaradi tega, ker ima kot član OKS med drugim tudi pomembno besedo pri izboru naših športnikov za OI.

Drugi je dr. Marko Ilešič, predsednik Nogometne zveze Slovenije, ki ima na teh OI tudi zelo pomembno vlogo, saj je vodja celotne slovenske olimpijske odprave. V naši občini ga vidimo zelo pogosto, saj ima pri nas počitniško hišico.

Tretji pa je g. Borut Javornik, znan športni in turistični delavec s Krke, pred kratkim tudi sam še aktivni športnik, sedaj pa trener kanuistov na divjih vodah. Njega je potrebno še posebej omeniti, saj je bil pred štirimi leti na olimpijskih igrah v Barceloni edini športnik iz takratne občine Grosuplje in seveda eden redkih Slovencev, ki jih je sploh doletela ta čast. Takrat je osvojil (kljub bučni podpori dveh navzočih Krčanov) zanj skromno, sicer pa zelo dobro 14. mesto, seveda v kanuju na divjih vodah. V Atlanti je kot trener kanuistov, menda pa tudi odlični kuhar naše kajakaške reprezentance. Prav ta pa je z Andražem Vehovarjem do tega trenutka, ko se ta članek pripravlja, tudi edina osvojila kolajno za Slovenijo. Čestitamo.

Toliko o Atlanti za to številko, v prihodnji pa vam obljubljam intervju z enim od omenjenih treh športnih delavcev, verjetno z Javornikom ali Ilešičem, ki sta bila v Ameriki.

SSimon Bregar

Tudi strokovni delavci s področja športa dejavni

Poleg športnikov so v naši občini dejavni tudi strokovni delavci s tega področja. Tako je bila v sredo, 19. junija, najprej 5. seja predsedstva Zveze športnih organizacij (ZŠO), nato pa še 1. skupščina ZŠO. (Za lažje razumevanje naj povem, da je ZŠO Ivančna Gorica članica Olimpijskega komiteja Slovenije - Združenja športnih zvez. Sestavljajo jo društva in klubi iz naše občine, skupščina pa je njen najvišji organ). Na seji skupščine, ki jo je sklical njen predsednik, g. Jure Kos, so bili predstavniki večine naših klubov in društev, člani predsedstva ZŠO, predsednik nadzornega odbora ZŠO ter Jože Mihelčič, svetnik občine Ivančna Gorica.

Obpravnavali smo več točk dnevnega reda, med pomembnejšimi pa so naslednje:

- Realizacija finančnega načrta ZŠO v letu 1995,
- Sprejem statuta ZŠO Ivančna Gorica,
- Volitve dodatnih članov v predsedstvo ZŠO Iv. Gorica in

- Finančni plan ZŠO Iv. Gorica za leto 1996.

Seja je bila zanimiva in na trenutke tudi burna, na koncu pa smo potrdili realizacijo finančnega plana za leto 1995, z večino sprejeli Statut ZŠO in izvolili g. Francija Pajka, kot predstavnika srednješolskega športa v predsedstvo ZŠO. Ravno tako je bil po razmeroma dolgi razpravi sprejet finančni načrt ZŠO Ivančna Gorica za leto 1996.

Nekaj dni kasneje, v ponedeljek, 24. junija, pa so imeli svoj redni aktiv učitelji športne vzgoje z vseh šol s področja bivše občine Grosuplje, ki ga je sklical strokovni delavec s področja športa, g. Andrej Cevc. Za spremembo in sprostitvev po napornem šolskem letu smo aktiv združili z lepim izletom po Primorski in raftingom na Soči.

Ker je bila Soča ravno takrat precej visoka, so nam vodiči pri kraju Čezsoča, kjer je bil štart, predlagali, naj gredo v čoln samo tisti, ki imajo

kaj v hlačah. Fantje smo imeli s seboj štiri Grosupeljčanke, ki so se povrh vsega spravile vse v en čoln. Zavoljo tega smo se v mislih od njih poslovili že kar na štartu. Vsaj jaz sem se. Na vodi je bilo zanimivo. Bili smo v treh čolnih. Kapitan na prvem je bil Joško Hrovat - Višnjegorski, na drugem Andrej Cevc, a bolj iz ozadja (menda je dopoldne bolj vaje rdečega peska kot vode), na tretjem pa Zvonka, ki je poskrbela za zadostno obtežitev sicer lahkega čolna. Ekipa se so med tekmo menjavale v vodstvu, na koncu pa so na cilj presenetljivo prva prispela dekleta. Nekdo izmed učiteljev je hitro našel razlago, da so pač imele največ strahu v kosteh, pa so hitreje veslale, da bi bilo more hitro konec (menda so zaradi strahu med vožnjo celo kadile !!). Kakorkoli že, na cilj smo prišli vsi živi in zdravi. Še več, najpogumnejši na cilju, g. Franc Lokovšek, višnjegorski ravnatelj, bi šel takoj še na Taro, če le ne bi bila v Črni gori.

Po raftingu smo se malo okrepcali, vmes pa še malo zabalinali. Tu so se nam roke končno nehale tresti in borbe so bile peklensko izenačene. Balinarski finale pa je bil sploh višek celega izleta, saj so se med tekmo zaradi hude vneme, rivalstva in pretirane tekmovalne razgretosti dogajale zanimive stvari: v prvi ekipi (Jure Kos, Marjan Potokar, Franc

Lokovšek) sta sicer zelo umirjena Marjan, predvsem pa Jure, vsako uspelo potezo svoje ekipe nagradila z glasnim vzklikom, Franc pa je bil ob svojem siceršnjem štajerskem temperamentu še dokaj krotek. Druga ekipa (Silvo Podobnik, Andrej Cevc in Simon Bregar) pa je tudi počela čudne stvari: Cevc se je prevračal čez planke (v Soči je najbrž izgubil očala !!). Bregar je kljub opozorilom predsednika ZŠO zbijal "kugle" po babje, Silvo pa si je ves čas vihal svoje bogate brke, najbolj seveda proti koncu dvoboja. Na koncu so seveda zmagali boljši. To pa še ni bilo vse. Šli smo še na izvir Soče, pa seveda na

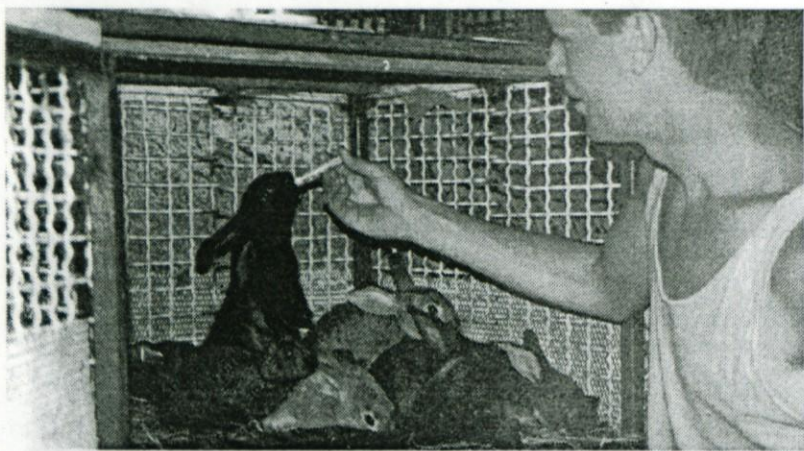
Vršič, nato pa smo se ustavili še v Kranjski gori, kjer je g. Jure Kos potrdil svoje nesporne plesne kvalitete, odigrali pa smo tudi odbojarsko tekmo. Kljub podcenjevanju Grosupeljčanov smo Ivančani s tujcem v ekipi (Samo Zrimec iz Šmarja) pokazali, od kod je doma odbojka. Čeprav je bila ura že pozna, bi se prav gotovo še marsikje ustavili, če se mladoporočenemu Krčanu iz Šentvida ne bi tako mudilo domov k svoji ženi. Mogoče pa drugo leto ne bo več tako.

Športni pozdrav!

Simon Bregar

Kaveljci in korenine na vrhu Vršiča

DARKO IN ZAJČKI

Darko na Lučarjevem Kalu takole skrbi za zajčji zarod, ki je kmalu po skotitvi ostal brez mame zajklike. Enajst dolgouhcev bi poginilo, če jih Darko ne bi hranil z mlekom podnevi in ponoči. Še sedaj, ko so že veliki, radi srknejo pijačo svojega »otročstva«.

SREČANJE V GOZDU

Zima je navidezno še daleč, v resnici pa bo kaj hitro prišel čas, ko bo treba zakuriti v peči. Tole sem razmišljal v letošnjem juliju in odšel v gozd prijatelja Štefana iz Artiže vasi napraviti nekaj drv. Tam je bila tudi stara hruška drobnica, nje sem se najprej lotil z motorno žago. Nekaj strokovnih vrezov in že je drevo treščilo na tla in se pri tem nekajkrat prelomilo, ker je bilo že suho. Sklonil sem se in pogledal, kakšen je les, pa je tik ob meni nekaj sivga hušnilo iz preklanega debla, pa še enkrat in kaj jaz vem, kolikokrat še. Takoj sem prepoznal stare znanca polhe.

Zadnja je domovanje zapustila polhova samica, prepoznal sem jo po bolj rjavkasti barvi, bila je tudi večja. Rekel ji bom kar polhovka, čeprav tako pravimo tudi kapi iz polhovih

Stara polhovka mi jih je napela, kar mi je šlo, potem pa odhitela za mladiči.

kož. Mladiči so se takoj povzpeli nekam proti vrhu starega gabra, polhovka pa je za nekaj časa obstala na bližnji smrekovi veji. Najprej me je očitajoče pogledala, potem pa nagovorila z značilnim polšjim jodlanjem.

Takole sem razumel njene očitke: "Vidiš, kaj si naredil! Tako lep domek smo imeli, pa si nam vse uničil. Sram te bodi!" in je odšla nekam v "gornje hrame".

"Vsak bije svoj boj za preživetje," sem zabradal za njo, da bi potolažil svojo vest, ki se je bila že oglašala. Za primer, da si pošlja družina za prvo noč ne bi našla primerne bivališča, sem odžagal kos votlega debla z vhodno odprtino, dobro postlal s suho travo in prekril s kamnito ploščo. Kajne, da sem se dobro domislil?

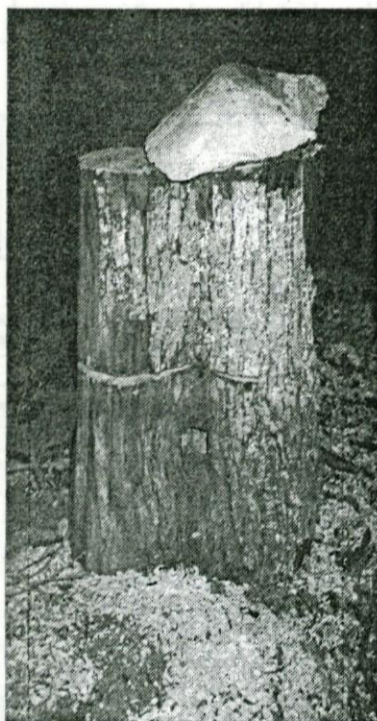
Rad bi vam še kaj napisal o tem dogodku, pa moram končati. Že tako kar vidim urednika Andrejca, kako brunda, da je prispevek predolg. Kaj hočemo, takšni so uredniki. Bog jim grehe odpusti, vsaj našemu.

Leopold Sever

ČESTITKA

Pomlad pred petdesetimi leti je v mesecu cvetja in ljubezni združila v zakon ženina Franca Černivca - Kotnikovega iz Kitnega Vrha in nevesto Marjeto Lampret - Komandovo iz Stične. Življenje ju je vodilo preko mnogih preizkušenj. Kljub temu sta čilega zdravja z otroki, vnuki, številnimi sorodniki, znanici in prijatelji proslavila zlato poroko pri Sv. Primožu v Gabrovki. Zaželimo jima še mnogo zdravih in srečnih dni skupnega življenja.

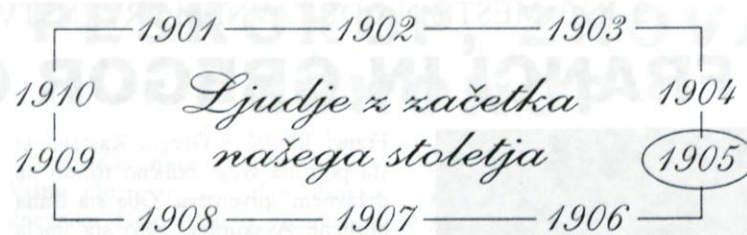
Takole stanovanje sem ponudil polšjim beguncem za prvo silo

ZAHVALA

Ob požaru, ki je zajel našo hišo v noči na 14. julij se iz vsega srca zahvalujemo za pomoč Gasilskima društvoma Stična in Hudo, vsem sosedom, prijateljem, sorodnikom in obrtnikom, ki ste nam na kakršen-koli način pomagali. Z vašo pomočjo bomo lažje premagali veliko nesrečo.

Še enkrat prisrčna HVALA.

Milena in Lojze Vrhovec

MINKA SKUBIC

smela nikamor, čeprav jo je včasih zamikalo - tiste čase je bilo za dekleta zelo strogo.

Iz mladih let se še posebej rada spominja sejmskih dni, žeganja in drugih dogodkov v Stični. Tedaj se je v stiških gostilnah trlo sejmarjev, romarjev in drugih gostov. Posebej živahno je bilo v gostilni pri Gorišku. Tja so Minko in tudi druga dekleta pogosto vabili na pomoč pri kuhi in strežbi. Seveda je na koncu vedno prijetno zacingljalo v žepih.

Minka se je omožila že nekoliko pozno. Pri petintridesetih je vzela železničarja Janeza Skubica s stiške Dobrave, prej pa se je pisala Lesjak. Po poroki se je preselila v možovo hišo na Dobravi. Tam je poleg gospodinjstva obdelovala še nekaj polja, skrbela za kravico in spet hodila v "tabrh". Tako je po svojih močeh dopolnjevala sorazmerno skromno možovo plačo. Otrok nista imela, zato se je nekaj let po moževi smrti, kakih trideset let je že od tedaj, preselila v rodno hišo v Stični, domek na Dobravi pa je prišel v druge roke.

Pri dvaindevedesetih letih se Minka pretežno drži postelje, ob večerih pa gre ob pomoči nečakove žene Danice na kratek sprehod. Najbolj hudo je to, ko bi rada še kaj delala, pa ne more več. Drugače pa ji ni dolgčas, saj v hiši raste za njo že četrti rod njenih sorodnikov. Kadar pride Klasje, se potruji za mizo in ga pregleda, potem pa poprosi katerega od domačih, da ji prebere kaj zanimivega. Zadnje čase opaža, da ji nekoliko pešata spomin in zbranost. Domači ji po najboljših močeh lajšajo težave, ki jih prinašajo leta. Tudi mi ji želimo, da bi bile starostne tegobe kar najbolj prizanesljive in še veliko Miklavževih dni ji privoščimo.

Leopold Sever

TELEFONSKE ŠTEVILKE, KI JIH POTREBUJETE

Policija - nujni primeri92
Poličijska postaja Grosuplje763-122
Poličijska postaja Ivančna Gorica778-402
Občina Ivančna Gorica777-697
778-385
778-384
Krajevni urad Ivančna Gorica777-052
Zdravstveni dom n.c.778-769
Zdravniška dežurna služba777-039
Otroški in šolski dispanzer777-079
Krajevna skupnost Ivančna Gorica777-367
Lekarna777-153
Nova Ljubljanska banka777-101
Pošta778-411
Veterinarski zavod777-111
Vrtec Marjetica777-156
Zavod za gozdove (Ljubljana)777-371
Župnijski urad Ivančna Gorica777-325
Upravna enota Grosuplje n.c.764-311
764-238
764-561
Davčni urad Ljubljana, izpostava Grosuplje	
Vodja DURS, Izpostava Grosuplje763-618
Faks in delavci DURS764-452
Vložišče in delavci DURS773-331

ZA DOBRO VOLJO

Reševanje občinskih težav na izviren način

Idejo patentiral: LEOPOLD SEVER

DODATNI PRIHODKI OBČINSKEGA PRORAČUNA

"Denar, denar, denar," se slišijo obupni klici z vseh strani, občinski proračun pa kot kratka odeja - če se pokriješ čez glavo, imaš noge zunaj, če pa noge skriješ, te pa zgoraj zebe.

"Tako ne gre več naprej," so dejali občinski možje, staknili glave in tuhtali. "Veste kaj," je dejal najpametnejši, "pojdimos med občane z denarnimi nabiralniki. Ni vrag, da ne bi tudi mi kaj nabrali. Predlog je bil sprejet po skrajšanem postopku in nalog izdan operativnim organom. Ti so stvar pravilno razumeli in si nemudoma preskrbeli več nabiralnih puščic z zvončki na spodnji strani. Že v kratkem se bodo z njimi pojavili na terenu. Nabirka bo med čakajočimi pred železniškimi zapornicami, po gostilnah, med učitelji in upokojenci,

skratka, povsod tam, kjer je čutiti kaj denarja. Na nabiralnikih bodo dobro preiščeni napisi, ki bodo omeščali tudi najbolj zadržte stiskače, npr.: "za šolstvo", "za kulturo", "za kanalizacijo", "za Klasje" in podobno. Zato si možje že sedaj manejo roke, ker pričakujejo dobre finančne rezultate. Če kdo slučajno ne bo imel pri sebi tolarjev, bo lahko dal v puščico tudi marke ali kako drugo konvertibilno valuto. Akcija bo stalna in bo potekala pod geslom: "Kdor hitro da, dvakrat da!"

Leopold Sever

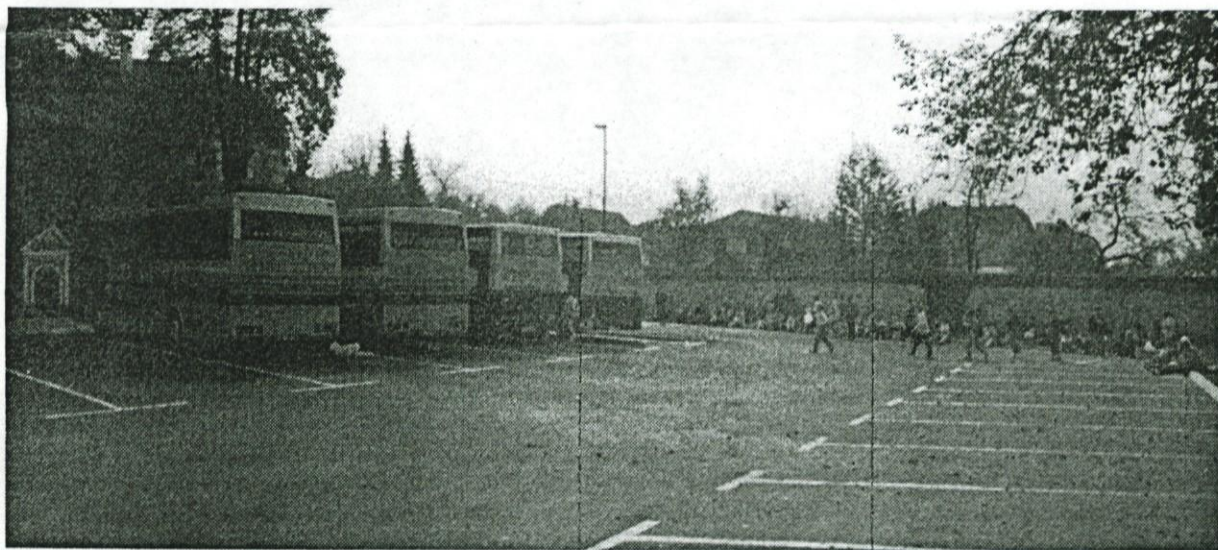

Puščice so večje od običajnih, ker so tudi potrebe večje. Akcija je uspešno prestala prvo preizkušnjo: urednik Andrej je prvi prispeval - resda z nekoliko kislim obrazom - celega tisočaka za občinski proračun. Ker se je tako izkazal, ga bo avtor ob prvi priložnosti povabil na jogurt.

SAJ NE BI DOSTI VELJALO

Stiški samostan ima vse več obiskovalcev, ki prihajajo iz vse Slovenije pa tudi iz zamejstva. Posebno mladih je vse več. Ni kaj reči, nov parkirni prostor pred samostanom je lep in prostoren, toda ...

Lepo smo poskrbeli za avtobuse. Kaj pa obiskovalci? Kot vidimo na fotografiji morajo mladi posedati kar po tleh, ko se zbirajo k odhodu. Saj ne bi dosti stalo, če bi naredili še kakšno klop. Prostora je dovolj, lesa pa menda tudi ne manjka.

NASVETI POLICIJE PRED ZAČETKOM ŠOLSKEGA LETA

Mesec avgust je čas, ko potekajo priprave na pričetek novega šolskega leta. V priprave so vključene šole, Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in policijske postaje. Pri tem imamo v mislih prometno varnost. Otrokom in njihovi prometni varnosti moramo nameniti pozornost skozi celo leto, tistim, ki prvič stopajo po poti, ki jih vodi v šolo, pa zlasti v prvih dneh. Policisti se ukvarjajo s celo vrsto načrtovanih aktivnosti, med katere sodi tudi svetovanje staršem, vsem udeležencem v prometu, vzgojiteljem in predvsem otrokom. Nekaj nasvetov vam posredujemo danes.

HOJA OTROK

- Otroci praviloma ne smejo hoditi po vozišču ali se na njih zadrževati.
- Preden gredo v šolo morajo biti seznanjeni o varnih poteh. Starši skupaj z njimi prehodijo varne poti in jim dajejo zgled.
- Preden gre otrok čez vozišče, naj pogleda in se prepriča ali ne prihaja

kakšno vozilo.

4. Vedno naj pogleda trikrat (levo in desno in ponovno levo). Otrok naj z dvigom roke nakaže, da namerava prečkati cesto.

5. Samo viden prehod za pešce je mesto, kjer otrok lahko prečka vozišče.

6. Ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti morajo otroci med hojo nositi na vidnem mestu odsevna telesa (kresničko).

7. Otroci, ki obiskujejo malo šolo ali prvi razred osnovne šole, morajo nositi poleg kresničke tudi rumeno rutico, zavezano okoli vratu.

8. Otroci, ki obiskujejo vzgojno-varstveni zavod, morajo imeti na poti spremstvo osebe starejše od 14 let.

9. V izjemnih primerih lahko vrtec po predhodnem posvetovanju s starši in na njihov pisni zahtevek dopusti znižanje starostne meje osebe za spremstvo.

10. V tem primeru so starši v celoti odgovorni za varnost otroka na poti v vrtec ali domov.

11. Samo na cesti, ki nima pločnika, smejo otroci hoditi po skrajnem levem robu vozišča v smeri hoje in to drug za drugim.

OBVEZNOSTI VOZNIKOV

1. Nikoli ne ovirajte pešcev, ki so že stopili na prehod za pešce, zato vedno vozite z zmerno hitrostjo.

2. Če vidite ob prehodu za pešce otroke, stare in onemogle ali invalide, vedno ustavite vozilo in jih pustite mimo.

3. Po cesti, na kateri so luže, prilagodite vožnjo tako, da ne škropite pešcev, voznikov koles z motorjem ali kolesarjev.

4. Nikoli ne sekajte skupine otrok ali kateregakoli drugega organiziranega sprevoda, ki se premika po vozišču.

5. Ne zapeljite na zaznamovani prehod za pešce, kadar je očitno, da bi morali na njem ustaviti.

6. Vedno zmanjšajte hitrost:

- ko pripeljete do kraja, kjer je postavljen prometni znak "otroci na cesti"

- pred zaznamovanim prehodom za pešce

- na delu ceste, po katerem hodi veliko pešcev, še posebej, če so na cesti otroci, invalidi ali slabotne osebe.

PREVOZI OTROK

1. V vozilu lahko vozite le toliko otrok, kot je navedeno v prometnem dovoljenju.

2. Za manjše otroke priporočamo vgradnjo in uporabo posebnih otroških sedežev.

3. Otroci naj uporabljajo varnostne pasove tako na sprednjih kot na zadnjih sedežih, ne glede na starost.

4. Otroci do 12. leta naj bodo potniki le na zadnjih sedežih.

5. Majhni otroci lahko vozijo kolo le v spremstvu odraslih oseb.

6. Samostojno vožnjo koles in koles z motorji starši lahko dovolijo šele potem, ko otroci pridobijo potrdilo o znanju cestnoprometnih predpisov.

7. Med vožnjo koles z motorji morajo obvezno uporabljati zaščitno čelado.

8. Na kolesu z motorjem ali kolesu

obiskovalca in ju obrcali. Zaradi neprimerne obnašanja se bodo vsi srečali s sodnikom za prekrške.

27.07.96 V zgodnjih jutranjih urah je šest najstnikov iz Ivančne Gorice in okolice pred diskoteko Acord motilo nočni mir in počitek bližnjih stanovalcev. Mladičev ni motila niti prisotnost policistov, ki so jih razgrajali kmalu ukrotili. Ker so si privoščili svojevrstno zabavo, bodo morali pri sodniku za prekrške poravnati račun.

03.07.96 Pred Šentvidom pri Sični se je zgodila huda prometna nesreča, ki jo je povzročil pijani domačin zaradi vožnje z neprilagojeno hitrostjo. Voznik kolesa z motorjem je pravilno zavijal v levo. V tem trenutku je za njim pripeljal voznik osebnega avtomobila in trčil v zadnji del kolesa z motorjem.

V nesreči se je voznik kolesa z motorjem hudo telesno poškodoval in je v bolnišnici 26.7.96 podlegel poškodbam.

IŠČEMO INŠPEKTORJA

Ideja za tekmovanje koscev

Nedavno smo dobili pritožbo, seveda po telefonu. Ime in naslov prizadetega, kot je v navadi, hranimo v uredništvu.

Dolga, ravna in bela cesta iz Stične do Ivančne Gorice in obratno je z leve in desne obraščena z visoko travo. Kar trije ivanški občinski svetniki se vozijo iz Stične na seje občinskega sveta v Ivančno Gorico, pa očitno doslej še nikogar ni zanemarjenost, neurejenost in nepreglednost cestišča toliko zmotila, da bi obvestil odgovorne.

Tako misli prizadeti, če pa nas vprašate, bi odgovorili, da je še dobro, da raste le trava in da je cesta ravna. Bolj nerodno je tam, kjer so križišča ali pa je cesta ovinkasta, ob cesti pa raste visoka koruza. Tako je tam cesta res nepregledna in, morali boste priznati, tudi nevarna.

Kaj pa pivo v prahu?

Kar osebno nas je pobaral eden od občanov naše občine. Očitno eden od tistih, ki raje pije mleko kot pa pivo. Mislim, da je v manjšini. Pa vseeno...

Nekdo, nekje v naši neposredni bližini, vsi vedo kdo, vendar pravijo, naj ugane še inšpektor, prodaja mleko v prahu. Do tu je še v redu, vendar pa so količine ponujenega mleka v prahu zelo velike, cena pa zelo nizka. Tudi deklaracije menda nima. Človek ob tem nehote pomisli na noro visoki zaslužek z mlekom v prahu, ki je kdo ve od kod, morda so še nore krave vmes. In če pomislimo še na to, da se takšen prah, razredčen z vodo, znajde morda še v zbirnem centru za mleko, kjer se vse skupaj porazgubi in pojavi embalirano na policah naših trgovin ...

lahko vozite otroka, starega do sedem let samo, če je na vozilu posebej pritrjen sedež za otroka s posebnimi stopalkami.

9. Kolo in kolo z motorjem morata biti predpisano opremljena, naprave na vozilu morajo delovati brezhibno.

10. Otroka, starega nad sedem let, ni dovoljeno voziti na kolesu.

11. Na kolesu z motorjem pa lahko vozimo otroka, starega nad sedem let, le na sedežu, ki je namenjen za prevoz.

12. Vozila, s katerim se prevažajo otroci, morajo imeti na sprednji in zadnji strani predpisan znak za označevanje vozil, s katerim se prevažajo otroci.

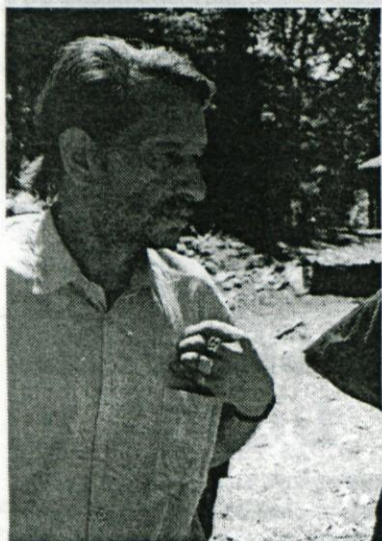
13. Pri vstopanju in izstopanju otrok se takega vozila ne sme prehitovati.

14. Voznik vozila, ki vozi otroka, mora, če je le mogoče, ustaviti izven cest.

15. STARŠI! Vedno pospremite svojega otroka od vozila do varne poti oziroma šole.

ROMI V SVOJ ZAGOVOR

Miha Strojan bo branil svojo družino, če bo potrebno, tudi z orožjem

"Pištolo imam, lahko jo vzamete, če jo najдете!"

Na cesti od Zagradca proti Ambrusu se lahko mimoidoči sreča z nenavadnimi prebivalci gozda. Takoj ob cesti jih "pozdravi" romsko naselje. Pravzaprav ne gre za kakšno ogromno naselje, saj ob vstopu na njihovo "dvorišče", ki leži nekaj metrov stran od ceste, obiskovalec ugotovi, da tam stojijo le štiri razmajane in skoraj prozorne barake, nekoliko više pa majhen šotor, ki je postavljen kar na golo zemljo. Pogled na naselje je živahen, okoli tekajo otroci od dveh pa do osemnajstih let, ob dveh barakah so privezane krave, po "dvorišču" se sprehajajo gosi, kure in psi. Lonci vseh velikosti pa sodijo k estetiki tabora.

Z urednikom Andrejem Agničem sva se odpravila na obisk k Strojnovim, da se prepričava o vseh hudodelstvih in nezakonitih dejanjih te družine. Družino so "postavili na zatožno klop" okoliški krajanji in vaščani, saj jih moti njihova prisotnost pod vasjo Kuželjvec.

Obtoženi so kraje v ožji in širši okolici, onesnaževanja izvira pitne vode, preprodaje orožja in gojenja konoplje... Skratka, utemeljene obtožbe bi prav gotovo premaknile Rome na zelo hladno lokacijo, vendar pa je dokazov za njihova dejanja zelo malo, posebno ker vse obtožbe spremlja tudi dvom, da pri njihovih kaznivih dejanjih večkrat sodelujejo

tudi okoliški krajanji.

Miha Strojan, vodja in oče tabora pod Kuželjvecem, se ne brani vseh obtožb, na začetku je celo priznal, da ima pri sebi orožje in da ga bo tudi uporabil v primeru, če bi kdo napadel njegovo družino. Miha pa gre verjeti, saj ima za sabo že odsluženih osem let in osem mesecev hladne klopi zaradi umora. Romskemu očetu gre njegovih besedah samo za zaščito štirinajstih otrok in žene Jelke.

"Bolam sem, moral bi v bolnico zaradi jeter in pljuč, pa ne morem, ker sem prejel v zadnjem času grozljivo pismo vaščanov, da me bodo ubili. Kako naj potem pustim te revčke in odidem na zdravljenje, če pa obljublajo smrt meni in otrokom? Pišejo tudi, da hodijo scat na grob mojega sina."

Miha nam je dal tudi kopijo, iz katere je razvidno, da je bilo pismo poslano spošte Ivančna Gorica.

Vtis revnega naselja pa "popravi" pogled na trinajstletni BMW in sedem let staro lado nivo. Pa tudi mobilni so Strojnovi, saj imajo mobilni telefon, kar seveda sodi k "biznisu", s katerim se ukvarjajo. Tukaj se porodi vprašanje, kje neki Romom denar za nabavo tako ohranjenih avtomobilov, študentje pa premoremo komaj za polovičnega jugeca. Miha pa je na kratko pojasnil:

"Skozi celo leto zbiramo staro železo, akumulatorje, baker in aluminij. Prekupčujemo pa tudi z gobami. Ob dobrem vremenu jih naberejo tudi 800 kg dnevno. Prodajamo pa jih Italijanom. Tako sem iztržil tudi do 7.000 DM."

O obtožbah glede prekupčevanja z orožjem Rom noče nič slišati, zanika prav vse. Glede droge pa prizna, da se je z njimi ukvarjal sin Marinko, ki je pred kratkim "podaljšan" obisk iz zapora in se ni več vrnil vanj. Oče pa pozna tudi imena vaščanov, ki so sodelovali pri prekupčevanju s konopljo, zato je tudi za njih bolje, da molčijo. Skratka, zgodba začenja dobivati okroglo obliko, kar pomeni vrtenje v krogu.

Jelka Strojan se rada pohvali, da hrane za otroke ni nikoli premalo, le vode jim primanjkuje. Sedaj jo vozijo s pokopališča v Zagradcu.

"Pripravljen sem bil plačati vodo tako, da bi mi postavili števec, vendar me niso poslušali," se je razburil Miha.

Glede selitve se Romi ne razburjajo preveč, le izvedeti hočejo čim prej, kam in kako. "Selili se bomo tja, kjer bosta voda in stanovanje, na slabše, kot smo sedaj pa ne gremo. Pa tudi lokacijo bi radi čim prej izvedeli, da ne bom popravljaval teh barak in se tukaj pripravljaval na zimo. Poskrbeti je potrebno za drva in pokriti strehe... Ljudje bi nas kar selili in briga jih za nas, pa radi pozabljajo, da smo tudi mi ljudje in tudi mi krvavi pod kožo. Poznam veliko zakonov, ki zadevajo Rome in še ostalih, zato mi ne bodo mogli kar tako do živenga. Zihir je zihir!"

Na obtožbe o vodi se strašno razburi, saj se zaveda tega, da tam teče podtalnica, zato akumulatorje, po njegovih besedah, vedno postavlja na ravno podlago, pa tudi gnoj od dveh krav vedno sproti da odpeljati bližnjim vaščanom, celo prevaža ga z enega konca tabora do drugega, da se posuši na soncu.

Otroci ne obiskujejo šole, ker jih Jelka in soproj nočeta pošiljati umazanih v šolo, saj se po otrocih vidi čednost staršev, onadva pa pravita, da trenutno ne moreta nič pomagati, ker nimajo vode.

Jelka je rekla tudi, da je zaradi nesporazumov z vaščani večkrat obiskala občinsko hišo, vendar do župana še ni uspela priti.

Ob skali pa sem zagledala tudi kipec Jezusa, zato me je zanimalo, kakšne vere so.

"Otroci so vsi krščeni, katoliki smo, Jezuščka pa so otroci našli na odpadu in ga prinesli domov."

Romski oče je poudarjal, da so njegova glavna skrb otroci, da niso lačni in so varni. Vaščani lahko obračunajo z njim, otroke pa naj pustijo pri miru, kajti oni, po njegovih besedah, niso nikomur nič storili.

Če se romska karavana odpravlja, lajajo le še psi; pri Strojnovi bo karavana kar še stala, psi bodo lajali le okoli tabora.

Andreja Podlogar

Miha zna tudi dobro razpotegniti stari meh.

Tihožitje pod Kuželjvecem.

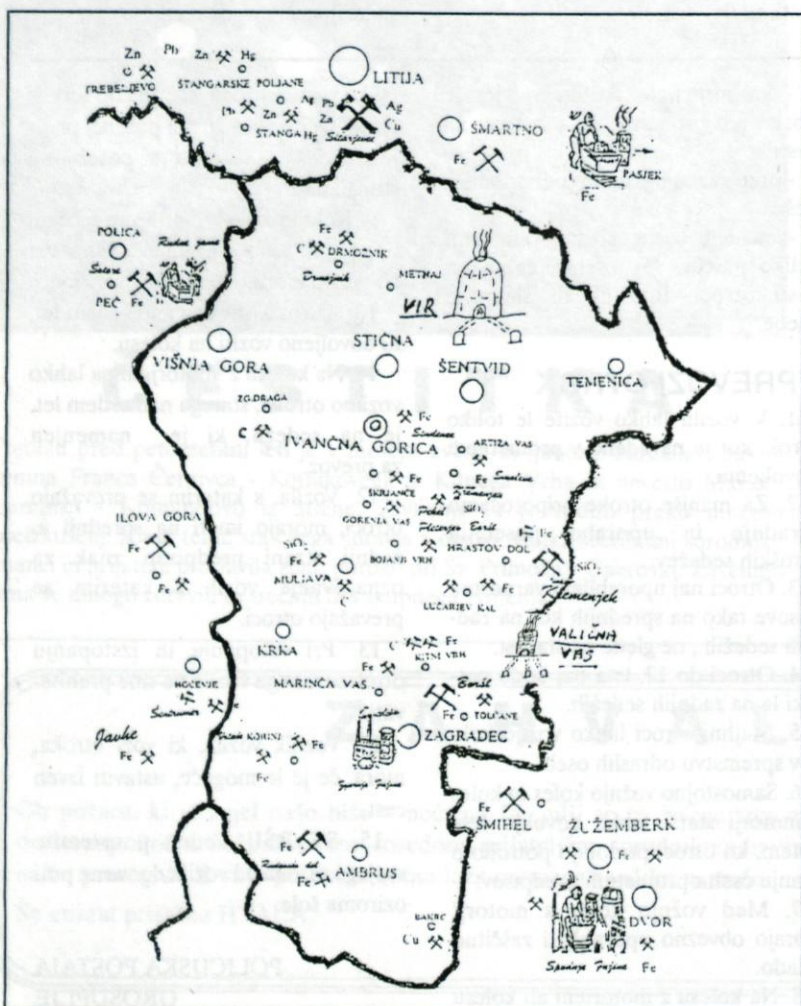
"Biznis je biznis," tudi z avtomobili.

RECEPT ZA PRAVI CIGANSKI GOLAŽ

(avtorske pravice - Jelka Strojan)

Goveje meso, krompir, sveže zelje, čebula, rožmarin, vegeta, marajon, kumina, korenje, prepražena bela moka, 1 žlica sladkorja, 1 dcl belega vina, poper, Eva dodatek za golaž.

Priporoča naj bo čim več čebule, da bo golaž bolj okusen!

ŽELEZNA DOBA

Na našem potovanju skozi čas smo prišli v dobo, ki še ni povsem minila, čeprav nekateri materiali že nevarno ogrožajo njeno trajanje. Zlasti v zadnjem desetletju železo in druge

Na zemljevidni preglednici so z rudarskimi simboli označeni kopi železove rude. Večinoma so to sledovi rudarjenja iz preteklega stoletja, sledovi starega in srednjega veka pa so že močno zastrti. Zato o železarstvu iz ilirskega in keltskega časa pričajo predvsem ugaski (židra), oglje in na pol predelana ruda na določenih mestih, na primer na Viru pri Stični, v Valični vasi in drugod. Ostali metalurški objekti na skici so iz novejšega časa.

kovine vztrajno izpodrivajo umetne mase. Na pohodu je torej novo časovno obdobje - doba tehničnih polimerov. Stvari so že tako daleč, da poznamo umetne mase, ki pod posebnimi pogoji, ki bolje prevajajo električni tok od bakra in aluminija. Vendar pustimo prihodnost in se vrnimo v pretekli čas. S precejšnjo zanesljivostjo smemo trditi, da so ravno v starejši (halštatski) železni dobi, ta se je pri nas začela pred dobrimi tri tisoč leti, naši kraji dosegli razvojni višek v primerjavi s tedanjimi razmerami v Evropi. Ta civilizacijski razcvet je v večji meri omogočilo domače železo, ki so se ga naši Halštatici naučili pridobivati iz železove rude, razširjene po vsej Dolenjski in še posebej v naših pre-

delih. Ta ruda je limonit, ki je zmes več železovih spojin in je po videzu še najbolj podobna železovi rji. Zaradi zmesnosti ji težko zapišemo kemijsko formulo. Še najbližji bi bil zapis $Fe_2O_3 \cdot xH_2O$. Ruda ni pretirano bogata z železom, ima pa sorazmerno nizko tališče. Ta lastnost je našim starodobnim železarjem prišla prav, saj v svojih preprostih pečeh niso dosegali posebej visokih temperatur za redukcijske procese in taljenje železa. Kurili so z ogljem, boljši plamen pa jim je omogočal preprih skozi rove, skopane v zemlji. Zato takim plavžem pravimo vetrne peči. Podobno rešitev lahko še danes vidimo v sušilnici za sadje na Hudem pri Ivančni Gorici. Limonitno rudo so najprej pobirali na površini, pozneje pa tudi kopali v zemlji.

Leopold Sever